

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

The Future of UNWLA is in our Hands!

1925

**Майбутнє
Союзу Українок Америки
в наших руках!**

2015

90

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXII Листопад Ч. 11

Головний редактор – **Лідія Слиж**
Англомовний редактор – **Олеся Валло**

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXII NOVEMBER № 11

Editor-in-chief – **Lidia Slysh**
English-language editor – **Olesia Wallo**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Uiana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Virlana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Союзіві Українок Америки – 90.....	1
Колажі світлин з бенкету присвяченого 90-літтю СУА	2
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	4
Привіти з нагоди 90-ліття СУА	7
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	13
Привіт СУА до “Пропамятної книги з нагоди відкриття пам'ятника жертвам Голодомору”	15
Лідія Слиж. Відзначення 90-ліття СУА в Нью Йорку.	16
Адріяна Кочман. Виставка «Українська діаспора: художниці, 1908-2015»	18
Лавреати Фонду ім. Ковалевих	19
Adriana Kochman. Speech at the Opening Exhibit	20
Діяльність округ та відділів СУА	21
Letters to the Editor	27
Орися Сорока. Враження від України (Закінчення)	28
Датки на Український Музей в Нью Йорку	30
Колаж картин з виставки «Українська діаспора: художниці 1908-2015»	31
Стипендійна Акція СУА	32
Ihor Magun. A Refresher on Management of Skin Injuries.....	33
Святослав Левицький. Мурка і Ласка (казка).....	34
Відійшли у вічність	36

На обкладинці: Зоряна Гафткович. Емблема 90-ліття СУА

On the cover: Zoriana Haftkovycz. Logo of the 90th Anniversary of UNWLA

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2015 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярйні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / Our Life

**203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**

Адміністратор: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

**З нагоди 90-літнього Ювілею Союзу Українок Америки
сердечно вітаємо
Почесних голів СУА Анну Кравчук та Ірину Куровицьку,
Почесних членок СУА,
голів окружних управ СУА, голів відділів СУА,
кожну членку нашої славної жіночої організації!**

*Головна Управа СУА
і редакція журналу «Наше Життя»*

Українська Жінка... В усі історичні часи вона завжди була не лише берегинею сімейного вогнища, але займала активну громадянську позицію. Такою зробило її життя. Адже впродовж віків Україна терпіла наругу. Одні зайти змінювали інших. Але народ не зламав свого гарту, духу і віри. Це сталося завдяки жінці, яка виховувала у своїх дітей ці прикмети, згуртувала, навчила мужності. Свідомість української жінки зростала на ґрунті древньої культури народних традицій, основою яких була пошана в родині, освіченість, залучення до державницьких справ.

І коли доля закинула українську жінку на чужину, опинившись далеко від рідної землі, вона мужньо почала відстоювати правду про Україну, дбати про збереження національної ідентичності нащадків української іміграції тут, в Америці.

Так, в далекому 1925 році був створений Союз Українок Америки. Основою нашої організації є 1-ий Відділ СУА в Нью Йорку, який від дня заснування і по сьогоднішній день мужньо несе естафету величних справ шанованої і добре знаної жіночої організації не лише в Америці, але й в цілому світі. Сьогодні ми низько схиляємо голови перед кожною членкою цього найстаршого відділу Союзу Українок Америки, бо кожна з них гордо несе високе звання СОЮЗЯНКИ!

Ось яку характеристику дав Союзові Українок Америки Преосвященний владика Борис Гудзяк у привітанні 30-ї Конвенції СУА у 2014 р.: «Важко переоцінити й загалом перелічити види служіння, яке здійснює СУА. Членкині СУА здійснюють благодійну, мистецьку, культурну, просвітницьку діяльність, надають фінансову допомогу талановитим дітям в Україні і в різних країнах, де живуть наші поселенці та невтомно працюють заради збереження української ідентичності, спадщини і поширення правди про історію України та її сучасність в американському

суспільстві. Це завдання було важливим за часів залізної завіси та залишається дуже актуальним сьогодні, коли сучасна Україна переживає виклики, кризи та неспокій як у політичному, так і суспільному житті».

З великою радістю повідомляю, що журнал, який Ви тримаєте в руках, присвячений визначній даті в історії нашої організації, а саме – 90-ій річниці існування Союзу Українок Америки та урочистому святкуванню нашого ювілею.

В цьому журналі читач знайде промову голови СУА, виголошену на ювілейному бенкеті; привіти Почесних голів СУА Анни Кравчук та Ірини Куровицької; привіти від ієрархів українських церков, українського дипломатичного корпусу в Америці, СФУЖО, Союзу Українок України, українсько-американських громадських та фінансових організацій та установ (на адресу СУА надійшло кілька десятків привітань); слово-привіт голови 1-го Відділу СУА; статтю про ювілейні торжества; матеріали про відкриття виставки в Українському Музею в Нью Йорку «Українська діяспора: художниці, 1908 – 2015», яка присвячена 90-літтю заснування СУА; результати літературного конкурсу ім. Ковалевих за 2015 рік. Численні світлини на кольорових сторінках журналу доповнять уяву читачів про всі ці події.

Союзянки мають чим пишатися, зроблено чимало! Ми з гордістю і невимовною радістю вітаємо одна одну зі славним ювілеєм Союзу Українок Америки, бо в його надбання вкладена цеглинка всіх поколінь союзянок упродовж дев'яности років.

Слава кожній СОЮЗЯНЦІ!

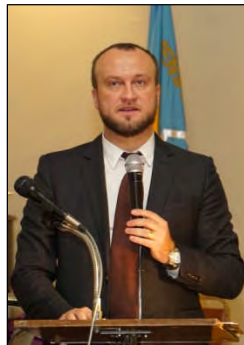
Слава Українській Жінці!

*Лідія Служ,
головний редактор.*

90-ліття СУА

Маріянна Заяць,
голова СУА – головний
промовець бенкету.

Ігор Сибіга,
Генеральний
консул України
в Нью Йорку.

Президент Фед. Кред. Кооперативи
«Самопоміч», Нью Йорк Богдан Курчак
вручає голові СУА М. Заяць подарунок –
чек на суму 50 тисяч дол.

Оксана Стеранка
і Надія Шмігель.

Союзянки Округу СУА Нью Джерсі.

Союзянки 125-го Відділу СУА.

Михайло Козюпа - 1-ий заст. голови
УНС, Михайло Савків - директор
УНІС і голова Крайового Комітету
Голодомору, Анна Козюпа, Андрій
Добрянський - член КЕ УККА.

Зліва: Марійка Дупляк – ексекютивний
секретар УККА, Ігор Сибіга –
Генеральний консул України в Нью Йорку,
Роксоляна Мисило – 4-та заст.
голови СУА у справах зв'язків,
Олена Брежнева.

Зліва: Дарія Дроздовська,
Уляна Зінич, Зоряна
Гафткович.

Членки 125-го Відділу СУА
з ювілейними відзначками для союзянок.

Виконавці
мистецької
програми.
Зліва: Алла
Куцевич, Люда
Грабовська,
Ліда Білоус –
Почесна
членка СУА,
автор
сценарію
«Пишуть до нас,
про нас».

Ювілейний торт заносить до залі Стефан Мисило.

*Марта Кокольська,
радник Постійного
представництва України
при ООН.*

Членки 83-го Відділу США.

*Зліва: Марія Андрійович, Оксана Антонюк,
Оксана Стеранка, Слава Горбата,
Роксоляна Мисило, Орися Зінич.*

*Зліва: Квітка Семанишин – репрезентант Союзу
Українців Католиків «Провидіння», Посол Юрій Сергеев,
д-р Наталія Сергеева, Валентина Табака – голова 137-го
Відділу США, Стефан Качарай – президент УНСоюзу,
Ольсь Кузьма – президент Фундації УКУ.*

*Членки 64-го Відділу США. Зліва, сидять:
Лаврентія Туркевич, Лідія Прокоп, Лідія Служ
– голова, Слава Рубель. Стоять: Лариса
Зелик, Люба Волинець, Марта Кічоровська
Кебало, Романа Ковалів Пилип, Леся Тополя.*

Промова, виголошена на бенкеті з нагоди 90-ліття СУА

Шановні і дорогі гості!

Цього року Союз Українок Америки святкує 90-ліття. Усі ці 90 років СУА успішно об'єднує жінок українського походження в США і охоче очолює численні культурні, освітні та благодійні проекти в українських громадах. Як найбільша і найстарша незалежна організація українських жінок у США, СУА завжди підходить до своїх завдань і цілей з твердими переконаннями, наполегливістю і щирістю.

Ми щиросердечно вітаємо тут нашу Почесну голову, Ірину Куровицьку, наших Почесних членок (будь ласка, встаньте) і всіх наших союзниць, адже кожна з Вас у своїй посвяті і любові до організації прибули сьогодні сюди! Хочемо також додати, що в цей вечір нам дуже бракує нашої референтки стипендій СУА, Марії Полянської, і ми молимося за неї. Ми щиросердечно вдячні УСІМ представникам наших діяпорних організацій, що долучилися до сьогоднішнього історичного свята. Дякуємо Вам!

Ця річниця є доброю нагодою, щоб пригадати наші початки та роздумати над таким питанням: як так стається, що організація, яка єднає жінок українського походження у США, може існувати, виживати, процвітати, перетворюватися, досягати таких прекрасних цілей, важко працювати, єднаючи, водночас, аж по сьогодні, чотири покоління українців? Зрозумівши причини такого нашого успіху, ми зможемо бути більш підготовленими, щоб рухатися далі.

Отож, чому ми продовжуємо існувати? Тому, що СУА демонструє відданість, посвяту, патріотизм, співчуття, симпатію, товариськість. Тому, що СУА дає своїм членкам відчуття приналежності, реалізації, гордості і нерозривності. Тому, що СУА є відображенням української душі, українського серця й української культури.

Хто ж були ті жінки, від яких наша організація почала свій шлях? Перші засновниці походили як із першої хвилі українських мігрантів, які емігрували перед Першою світовою

війною, шукаючи покращення свого соціально-го і економічного стану, так і з другої хвилі міграції міжвоєнного періоду, серед яких були також політичні мігранти, які покинули Україну після поразки багатьох українських урядів у 1918-1920 рр. Будучи провідниками, вони використовували своє вже сформоване знання про Сполучені Штати і намагалися знайти своє правове місце як організація української діаспори. У своїх творах Олена Лотоцька, яка протягом 25 років очолювала СУА, розповідає зі здивуванням про сходини перших відділів СУА, коли союзниці, після довгого дня роботи і виконання сімейних обов'язків, брали на сходини зі собою дітей, оскільки не могли знайти няньок. Олена Лотоцька пише, що було величезне бажання приходити на ці зустрічі задля глибокого зв'язку з іншими жінками-українками, з їхнім власним корінням. Але жереб було кинуте (The die was set), спільні зусилля рухали вперед. І аж коли наступна імміграція так званої третьої хвилі ступила на берег Сполучених Штатів, величні справи були звершені на той час в історії СУА: відбувалися виставки українського мистецтва, налагоджувалися зв'язки та відбувалося інформування чужинців про Україну, велика допомога йшла на Україну, проводилися акції протестів за українське населення в Польщі, був створений фонд Медичної допомоги, скликаний Перший Український Жіночий Конгрес. Треба згадати і про участь у Світовій виставці в Чикаго, і велике зусилля у розповсюдженні інформації щодо жахливих вісток про голод в Україні, і протестаційні віча з домаганням справедливості для українського народу, і створення першої округи СУА в Детройті. А коли вибухла Друга світова війна і весь нарід в Україні був засуджений на мовчанку, тоді виринають поважні завдання для СУА, а саме – бути голосом України у вільному світі!

Неможливо передати многогранну працю та переживання тих часів! Допомога біженцям, створення «Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету», до співпраці з яким СУА приступив офіційно, перше видання власного часопису «Наше Життя»... А ще СУА дав почин створенню Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). В 50-их роках до Америки масово напливала українська імміграція, і членки СУА завжди вітали новоприбулих, було створено гуртожиток для вдів з дітьми, щоб допомогти новоприбулим...

Жіноцтво цієї новоприбулої імміграції, що було громадсько вироблене з досвідом з України і з таборового життя, не відразу вклю-

чалось в ряди СУА, але згодом почався наплив нового членства і творилися нові відділи. І в наступні роки розвивалася співпраця між округами: закуплено перший будинок СУА, створилися нові референтури – виховна з організуванням світличок для дітей та культурно-освітня референтура, започатковано стипендійну акцію, продовжувалися акції на підтримку прав людини, демонстрації і марші на підтримку дисидентів. СУА вперше брав участь в конгресі Міжнародної Жіночої Ради, було створено Український Музей в Нью Йорку, при суспільній опіці створено Фонд Чорнобиля, передано матеріали з архіву СУА до Урядової комісії США щодо голоду в Україні (US Govt Commission on the Ukrainian Famine).

Аж у 1990 відбулися історичні події в Україні і Верховна Рада проголосила Деклярацію про державний суверенітет України! Розвиток молоді України мав великий вплив на діяльність СУА! Відкрилися можливості співпраці із Союзом Українок України і на першому місці стала координація допомогових акцій СУА, праця референтури Суспільної Опіки і Стипендійної Акції.

Історія повторюється – жіноцтво цієї останньої, так званої 4-ої хвилі, яка приїхала в 90-их роках через економічні обставини в Україні, не відразу включалося до співпраці з нами, але за останні 10 років ці розумні, талановиті жінки долучилися до існуючих відділів, або творять свої відділи.

За останні 20 років стався значний поступ: Український Музей перейшов у новий будинок і членки СУА надалі підтримують цю інституцію з великою гордістю; розпочато програму «Поміч і допомога старшим» в Україні, веб-сайт перероблений, всі числа журналу «Наше Життя» і всі конвенційні книги подані на веб-сайт СУА. СУА створив Лекторій жіночих студій в Українському католицькому університеті у Львові, став спонсором першого у Східній Європі проекту «Shriner's Outreach Clinic», пов'язаного з дитячим опіковим центром Бостона. Союзнянки відгукнулися масово і великими пожертвами на фонд «Допомога Майдану». СУА продовжує підтримку прав людини; найостанніший приклад – ситуація з Надією Савченко. Найновіші проекти суспільної опіки СУА – це «Допомога жертвам Війни Гідності в Україні» та «Прийми сім'ю поранених», а тривалі фонди СУА надалі діють, працюють.

Ідеї і цілі СУА були і є настільки важливі, стійкі і актуальні, що впродовж довгих років наша організація зуміла залучити до своєї

праці і діяльності жінок з таким різним підґрунтям. Союз Українок від 1925 до 2015 проживає, процвітає. Так, він міняється з часом – під керівництвом тринадцяти голів. Кожна голова СУА унікально підходила до свого завдання і збагатила організацію.

Наші членки, які брали і беруть участь у всіх наших заходах, відчувають глибоке зворушення, коли отримують листи чи, в наш час, електронні листи зі словами подяки, відчувають величезне задоволення і відчуття реалізації. Життя пліч-о-пліч і спільні намагання допомогти нашим братам і сестрам – українцям, підтримка використання української мови як тут, так і в самій Україні, сприяння нашій культурі, – все це встановило між нами зв'язок назавжди. А коли хтось із членок організації проходить через труднощі, які часто приносять з собою життя, ми всі збираємося разом підтримати один одного – такими є узи СУА, такою є спадщина, яку ми залишаємо, таким є майбутнє, яке ми обіцяємо нашим потенційним членкам. Я впевнена, що більшість із нас тут сьогодні може дати особисті приклади підтримки і сестринської любові, яку ми відчуваємо в час потреби.

Ми щасливі, що живемо і працюємо у вільній країні. Ми маємо можливість діяти для добра України, для пам'яті наших предків і для добра нашого майбутнього! Ми репрезентуємо не тільки нашу культуру, мистецтво, але й історію нашого народу! Не тільки минуле, але й сучасне! Не тільки сучасне, але і майбутнє! Щоби громадська праця була успішною, щоби була милою, важливо, щоби атмосфера між нами, між союзнянками, між організаціями діаспори була сповнена доброї волі, взаємної пошани, прихильності!

Ці настанови Управа СУА прагне спільними силами втілювати у всіх клітинах своєї праці. Ми вижили тому, що цілі, поставлені нашими попередницями і скореговані часом, є зрозумілі для всіх наших членок, а також усією діаспорою, яка показала постійну і сильну підтримку усього, що ми беремося робити. На сторінках «Нашого Життя» ми також постійно і незмінно вітаємо нових членів. Майбутнє СУА може бути ТІЛЬКИ світлим!

Ми існуємо тому, що Управа СУА прагне діяти як рефлексія української душі, українського серця і української культури. Словами Лесі Українки –

За правду, браття, єднаймося щиро,
Єдиний маєм правий шлях,
Єдину, браття, всі маєм віру,
Єдине серце у грудях.

Ведучі програми: Роксоляна Мисило і Марійка Андрійович.

Екзекутива СУА.

(Зліва) сидять: Рома Шуган, Маріянна Заяць, Ірина Куровицька, Софія Геврик. Стоять: Ірина Бучковська, Зоряна Гафткович, Оксана Антонюк, Дарія Дроздовська, Роксоляна Мисило, Віра Кушнір, Марія Андрійович, Христина Бойко.

(Зліва) Сидять: Оріся Паславська (мама Героя України Марка Паславського), Маріянна Заяць і Почесні членки СУА: Ліда Черник, Ольга Гнатейко, Надя Савчук. Стоять: Оля Тритяк, Марта Данилюк, Рома Шуган, Марійка Томоруг, Оксана Фаріон.

Зліва: Слава Рубель, Юрій Сергєєв, Ліда Білоус, Надя Шмігель, Марта Кічоровська Кебало, Маріянна Заяць.

*Бандуристка
Калина Лещук*

Головна Управа СУА. (Зліва) сидять: Рома Шуган, Маріянна Заяць, Ірина Куровицька, Софія Геврик, Христина Бойко. Стоять: Лідія Слиз, Оріся Зінич, Слава Горбата, Оксана Антонюк, Ірина Бучковська, Зоряна Гафткович, Оля Дроздович, Дарія Дроздовська, Марія Андрійович, Галина Генгало, Марія Кейд, Віра Кушнір, Дозя Кріслата, Оксана Дац, Віра Андрушків, Роксоляна Мисило, Оксана Фаріон, Ліда Білоус, Катя Івасишин, Оля Черкас.

Most Rev Basil H. Losten
Bishop Emeritus

122 Clovelly Road
Stamford Ct 06902-3033

жовтень, 2015

Слава Ісусу Христу!

Вельмишановані і Дорогі пані Союзанки!

Дев'ятдесят літ, це усіма глибоко шанований, Богом дарований, подиву гідний, насичений подіями, переживаннями та досвідом, вік – особливо коли відноситься до організації!

Тож, припала мені велика честь і шана вітати Союз Українок Америки з цьогорічним пропам'ятним 90-літтям Вашої успішної та надзвичайно пожиточної організації!

Українські громади - в Україні, як теж у діаспорі - хилять голови у пошані та признанні за невичерпний вклад праці жіноцтва США на добро усім потребуючим, на освідмлення, піддержку і піднесення української жінки - а через неї, усе суспільство. Хвала і слава Вам за це!

Із запевненням молитов за силу до дальшої праці, та за світлі успіхи у прийдешнім славного жіноцтва США, остаюсь відданий у Христі Господі,

УКРАЇНЬСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЕПАРХІЯ У СТЕМФОРДІ
UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY OF STAMFORD

161 Glenbrook Road
Stamford, CT 06902
USA

Tel: (203) 324-7698
Fax: (203) 357-7681
E-mail: stamfordeparchy@optonline.net

Басиль
Єпископ Емерит Стемфордський

17-го жовтня 2015

Слава Ісусу Христу!

Високоповажані і Дорогі пані Союзанки!

Здається мені, що було це тільки вчора, коли мав нагоду вітати Вас, Вельмишановних пань Союзанок, з нагоди 80-ліття США. А махнуло вже десять літ і сьогодні стукнуло вже пропам'ятне 90-ліття!

Хоча Єпархіяльна Зустріч Родин, яка відбувається одночасно з Вашими святкуваннями, не дозволяє на мою особисту присутність на Вашому торжестві, з великим захопленням і не меншою приємністю та радістю звертаюся до Союзу Українок Америки, до наших Вельмишановних пань Добродійок з нагоди цього ювілею! Пані Союзанки подиву гідні берегині нашого громадського вогнища, наших свідомих українських громад, як в діаспорі, так і в Україні, апостоли багатства, краси та величі українських традицій і культури перед цілим світом.

Сердечне Вам за це спасибі та щира запорука, що надалі співпрацюватимемо зі Союзом Українок Америки на кожному кроці та повсякчас молитимемось, щоб ласкавий Господь благословив співпрацею, пошаною, признанням та допомогою докільля і дарував рясні врожаї успіхів та багато сили і завзяття на прийдешню незаступиму працю Союзу Українок Америки.

За цих 90 літ виховної, культурно-освітньої і харитативної праці, як теж за представництво України та українського жіноцтва на міжнародному форумі велике і щирсердечне Вам признання!

Правильно спільно відзначати усі пройдеши заслуги США, бо це нагода прилюдно висловити нашу глибоку вдячність, нашу подяку та похвалу за пройдешний 90-літний вклад праці Вп. пань Союзанок. Не страх нам за прийдешнє, коли Ваш клич «Майбутнє США в наших руках!»

Хай наша Небесна Ненька надалі зберігає США під своїм святим омофором, а Всемогучий Господь благословить обильними ласками на Многі і Благі Літа!

Ваш у Христі Господі,

+ Павло, ЧСВВ

Єпарх Стемфордський

Союз Українок Америки

(м. Нью-Йорк, 17 Жовтня 2015 р.)

Ambassador of Ukraine
Washington, D.C.

Вельмишановні українці Америки! Дорогі Союзники!

Сердечно вітаю Вас із 90-ю річницею створення Союзу Українок Америки – однієї з найбільш авторитетних громадських організацій світового українства, яка завжди була в авангарді «української справи» за кордоном.

Важко переоцінити внесок Союзу Українок Америки у збереження національної і духовної самобутності українців, підтримання українських звичаїв, мови, освіти, культури і мистецтва, та, загалом, у розвиток партнерських відносин між українським та американським народами.

Створений завдяки Вашим старанням Український музей у Нью-Йорку став одним з найпотужніших осередків української культури в Америці, що дає можливість американській спільноті краще пізнати Україну та її чудових талановитих людей.

На особливу пошану заслуговує Ваша благородна добродічна праця, яка сягає початків існування Вашої організації, коли у 1933 році Союзники зорганізували в Америці «Комітет незайної допомоги голодуючій Україні».

Сьогодні, коли Україна переживає найскладніший період у своїй сучасній історії, Ви знову поруч з нами. Щира подяка і низький уклін Вам, дорогі Українські Жінки, за Ваше материнське тепло, любов та турботу, якими Ви обдаровуєте українських сиріт, інвалідів та усіх, хто потребує допомоги.

Жінка завжди була в українців берегинею роду, вона усобилювала в собі доброту, великодушність, щирість, і разом з тим – наполегливість, принциповість та рішучість. У нашій історії є ціла плеяда талановитих героїчних українських жінок, якими ми пишаємось, які у різні часи, кожна по-своєму, приносили славу Україні.

Однією з них є наша сучасниця Надія Савченко – жінка, яка стала символом незламності українського духу, символом нашої боротьби проти Кримського агресора. Зараз наша Надія перебуває в російському полоні, і українці всього світу, за підтримки світової громадськості, роблять все можливе для її звільнення. Хотілося б відзначити, що і у цій справі Ваша організація є в авангарді боротьби українців Америки за визволення нашої героїні.

Вірю, що разом ми зможемо будь-які перешкоди.

Користуючись цією урочистою нагодою, бажаю Вам, дорогі Союзники, міцного здоров'я, родинного благополуччя, невичерпної енергії та наснаги у Вашій цюдодній праці на благо України. Миру Вам і добра на многії літа!

Щиро Ваши,

Валерій Чапий

ГЕНЕРАЛЬНЕ
КОНСУЛЬСТВО УКРАЇНИ
В НЬЮ-ЙорКУ

240 1st 49 Street,
м. Нью-Йорк, 10017, США
http://ukrinfo.org.ua

240 East 49th Street,
New York, NY 10017, USA

Союзу українко-Америку

17 жовтня 2015 року

Шановні друзі! Дорогі союзники!

Від імені Генерального консульства України в Нью-Йорку вітаю вас з 90-річчям ювілею Союзу українко-Америку!

Багаторічна діяльність Союзу українко-Америку, найлавишної та найчисельнішої жіночої української організації на теренах Північної Америки, широко відома не тільки в Україні, а у цілому світі.

Союз українко-Америку ініціював та активно долучався до різноманітних акцій на підтримку демократичних процесів, як за часів існування УРСР, так і за часів існування незалежної України, на постійній основі інформуючи провідні держави світу про перебіг політичного та культурного життя в Україні, проводячи демонстрації, готуючи та передаючи до урядів Північноамериканських і європейських держав, Ліги Націй і ООН відповідні петиції та відкриті листи.

Після здобуття Україною державної незалежності Союзу українко-Америку продовжив практику листування з впливовими політичними діячами США, зокрема, сенаторами та конгресменами Сполучених Штатів, звертаючись із проханнями щодо підтримки політичних та економічних реформ в Україні.

Сьогодні, коли наша країна знову має відстоювати свою суверенну цілісність та зброєю в руках боронити свою землю, не можна обійти увагою активну діяльність Союзу українко-Америку, спрямовану на підтримку незламності духу українського народу та наближення його перемоги у боротьбі із російською агресією заради майбутнього нашої Батьківщини та захисту демократичних цінностей Європи та цілого світу.

Окрему сторінку в історії Союзу українко-Америку займає культурно-гуманітарна діяльність цієї установи. З моменту свого заснування під патронатом Союзу українко-Америку було організовано значну кількість виставок українського образотворчого мистецтва в багатьох американських містах та інституціях культурно-гуманітарного спрямування, а також організовано та проведено численну кількість різноманітних заходів. Завдяки зусиллям Союзу українко-Америку, широкою пропагандистською кампанією серед української громади США у 60-х і 70-х роках минулого сторіччя, вдалося втілити в життя творчий задум щодо створення Українського Музею у Нью-Йорку, який пось важливе та почесне місце серед надбавь культурної спадщини Нью-Йорку.

Згадуючи про різні напрямки діяльності Союзу українко-Америку, не можна не зазначити, що ваша організація традиційно виступає в якості надійного партнера української громади Сполучених Штатів, є відомою в Україні та далеко за її межами просвітницький, але й благодійний діяльність. Окремої уваги заслуговує ваша допомога новоприбулим до США українцям, їхній адаптації до нових умов життя.

Користуючись цією радісною нагодою, висловлюю подяку керівництву та усім членам Союзу українко-Америку за багатогранно віддану працю на благо Батьківщини й утвердження позитивного іміджу нашої Вітчизни у світі.

Від широго серця зичу вам нових звершень та успіхів у вашій благородній діяльності на ниві збереження і примноження культурних і духовних надбавь України, об'єднання заколондних українців, благословенного поспуту вперед та нагхненної праці в ім'я добробуту та процвітання нашої Батьківщини!

Многая літа!

З глибокою повагою та найкращими побажаннями,

Генеральний консул України в Нью-Йорку

Ігор Сибіва

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Привіт з нагоди 90-ліття Союзу Українок Америки

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій вітає Головну Управу, голову Достойну Маріянну Заяць, посестер США та всіх учасників ювілейного відзначення з нагоди 90-ліття від заснування Союзу Українок Америки!

Від початку заснування, майже століття тому посестри Союзу Українок Америки (США) діяльною працею обороняють добре ім'я українців у діаспорі, працюють для розвитку української діаспори в Америці та не перестають дбати за збереження пам'яті про історичну Батьківщину – Україну. Завдяки наполегливій постійній праці відданих членів США тепер, у цей нелегкий для України час, спрямовується якнайбільша всебічна допомога на підтримку України.

З приємністю згадую, що листопад 1948 р. являється важливим історичним моментом в історії США, бо з вашої ініціативи відбувся Світовий Конгрес Українського Жіноцтва у Філадельфії, ціллю якого було посилити працю українського зорганізованого жіноцтва в країнах свого поселення поза межами батьківщини, щоб в єдності й солідарності стати якнайрішучіше в обороні основних прав українського народу, зокрема, жіноцтва. У висліді нарад цього конгресу створено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Цією постановою потенціал українського жіноцтва влився в могутню силу.

Новообрана Екзекутива СФУЖО видала маніфест до українського жіноцтва, що актуальний ще й сьогодні. Один із параграфів звучав: “До Вас, українські жінки, розкинуті по цілому світі, кличемо – ставайте в організовані ряди українського жіноцтва, допоможіть нам сповнити важке зобов'язання перед українським народом, перед нашими власними дітьми. Розкинуті по цілому світі, гуртуймося в наших організаціях, бо тільки в єдності, солідарності і дисципліні наша сила. Світова Федерація стоїть нам до помочі і готова вас підтримати, творячи можливості взаємної співпраці та піддержки”.

Отож, завдяки США СФУЖО існує до сьогодні, далі працює і розвивається на основах, які прийняті 67 років тому. Честь і слава вам, Союзу Українок Америки, за вашу візію. Ми високо цінуємо вашу довголітню діяльність та співпрацю із СФУЖО, яка усі ці роки спрямована на творення добра, допомогу ближнім, підтримку України та української громади в загальному.

Отож, в ювілейне відзначення 90 років від заснування Союзу Українок Америки, бажаємо вам успішно провести усі заплановані заходи та в Божому благословенні славно продовжувати провадити вашу надзвичайно важливу працю на славу громади в Америці та для добра України. Бажаємо вам, шановна Голово, Маріянно Заяць та посестри Союзу Українок Америки, успіхів у вашій громадській праці, Божої опіки для вас та ваших родин та безмежної наснаги на дальшу працю для добра громади та України.

З повагою,

Орися Сушко, голова СФУЖО

Executive Office: 145 Evans Ave., Suite 206, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada
Tel.: (1) 416-546-2491 • E-mail: wfuwo.office@gmail.com • Website: www.wfuwo.org

**Український
Католицький
Університет**
вул. Іл. Свенціцького, 17
м. Львів, 79011
тел.: (38/032) 240-99-40
факс: (38/032) 240-99-50

**Український
Католицький
Університет**
вул. Sventitskoho, 17
Lviv, 79011, Ukraine
email: info@ucsu.edu.ua
www.ucsu.edu.ua

**Вельмишановній Пані Маріянні Заяць,
Голові Союзу Українок Америки**

Львів, 2 жовтня 2015 р.
Вчх. №398/15

Вельмишановна Пані Заяць!

Від імені спільноти Українського Католицького Університету щиро і сердечно вітаю Вас та вельмишановних союзнок із ювілейним святкуванням – 90-літтям заснування Союзу Українок Америки. Діяльність СУА випродовжує майже столітньої історії свідчить про Вашу жертовну любов та безкорисливу відданість своєму народові як у Сполучених Штатах Америки, так і в Україні.

При цій святковій нагоді, хочу особисто щиро подякувати Вам за постійну моральну та фінансову підтримку нашого університету. Саме завдяки щедрості союзнок багато семінаристів та мирян можуть здобувати вищу богословську освіту в УКУ. В особливий спосіб дякую Вам за спільну працю на ниві розвитку жіночих студій в Україні. Рішення ХХІХ Конвенції СУА про створення сталого фонду для розвитку програми жіночих студій втілюється у Лекторій СУА з жіночих студій при УКУ. Ось уже третій рік поспіль цей Лекторій СУА збирає слухачів різних спеціальностей для обговорення насущних проблем жіноцтва України та пошуку їх вирішень.

Ваш вклад для розвитку України є неосціненним і ми впевнені, що за цим 90-літнім рубежем Вас чекає багато наступних. Тож зичимо Вам і Вашим родинам наснаги, витривалості, заповзятості, миру і любові на спільній ниві побудови незалежної України. Многая і благає Вам літа!

Щиро Ваш,
о.б. Богдан Прах
о. д-р Богдан Прах,
ректор

СВІДЧИТИ. СЛУЖИТИ. СПІЛКУВАТИСЯ.

**Українська
Католицька
Лігва**
вул. Іл. Свенціцького, 17
м. Львів, 79011
тел.: (38/032) 240-99-40
факс: (38/032) 240-99-50

**Українська
Католицька
Лігва**
вул. Sventitskoho, 17
Lviv, 79011, Ukraine
email: info@ukrliga.org.ua
www.ukrliga.org.ua

**СОЮЗ УКРАЇНОК
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE**

Україна, 01000 м. Київ
тел./факс (032) 2600783
e-mail: su.org.ua@ukr.net

Україна, 01000 Kyiv
tel./fax (032) 2600783
e-mail: su.org.ua@ukr.net

**Голові Союзу Українок Америки
пані Маріянні Заяць
Учасникам ювілейного святкування**

**Високоповажна пані Голово Союзу Українок Америки!
Дорогі Посестри!**

З нагоди величного ювілею – дев'яностоліття від часу заснування Союзу Українок Америки – сердечно вітаємо Вас з цією славетною подією, яка одночасно засвідчує історичну непероминальність українства поза межами його етнічної території й ту тривалістю десятиліттями сформовану традицію його гідної репрезентації в світі.

Щиро шануємо СУА як наймасштабнішу українську жіночу інституцію з найтривалішою історією, яка в різні періоди своєї діяльності невинно популяризувала українство, доводячи про збереження української національної ідентичності, утвердження християнських й ментально-значимих цінностей, розбудову й приможження української духовно-культурної спадщини. На знакових відтинках історії України Ви, будучи далеко за її межами, синхронізувалися з духом і вимогами історичного часу нації та явили світові справжню духовну місію української жінки, для якої не існують ані політичні, ані географічні кордони, бо для кожної з Вас доля єдиної рідної України стала найбільшим життєвим сенсом!

Ви й сьогодні своєю душею, помыслами, спільними молитвами чуливо співпереживаєте з нами через сучасне воєнне лихоліття, діяльно й жертовно підтримуєте українських захисників, демонструючи зворушливий приклад справжнього українського земляцтва й органічного зв'язку з Батьківщиною!

Уся дев'яностолітня історія подвизницької діяльності Союзу Українок Америки – це вірність самовідданого служіння рідному народові задля його самоствердження у світі, плекання українства й діяльна підтримка його в Україні. Ви показали світові гідний захоплення патріотичний поряй і унікальну здатність консолідації українського жіноцтва задля збереження національної ідентичності й щасливого життя прийдешніх поколінь.

Вашу добру волю й віру в Україну ми відчуваємо в кожній організованій Вами акції, в кожній матеріальній і моральній підтримці, у Вашій неперевершеній духовній енергетиці, яка уможливила цей міцний зв'язок навіть через океан!

Від імені усіх союзнок України, їх родин і прихильників щиро зичу Вашій організації процвітання, духовного нагхнення, нових звершень на благо Вітчизни.

Нехай кожен день, кожен рік приносить Вам поряз більшу радість і гордість за суспільно-політичний, науковий і культурний поступ незалежної України, який Ви присвячуєте своєму життю та задля якого звершуєте свою діяльність.

Міжного здоров'я та Божої опіки Вам і Вашим родинам!
Слава Україні!
Слава Україні!

З пошаною, визнанням і вдячністю,
**голова Всуукраїнської громадської організації
Союзу Українок**

Оррелава Хомик

Київ - 17 жовтня 2015

17 жовтня 2015 р.

Шановній пані Маріанні Заяць
Голові Союзу Українок Америки
Нью-Йорк, США

Шановна Голово Союзу Українок Америки!

Шановні учасники урочистостей з нагоди 90-ліття Союзу Українок Америки!

Світовий Конгрес Українців щиро вітає Вас з 90-літнім ювілеєм Союзу Українок Америки, що є однією з найстарших і найвпливовіших українських жіночих організацій в США.

Упродовж усіх дев'яти десятиліть Союз Українок Америки невідступно добає за збереження нашої національної самобутності і культурної спадщини, сприяє поширенню правдивих сторінок української історії та відстоює інтереси нашої духовної Батьківщини України.

Рівнож Союз Українок Америки сприяє зміцненню на терені США українського громадянського життя, долучається до американського і міжнародного жіночого руху та підносить авторитет української жінки на світовому і місцевому рівні.

Світовий Конгрес Українців висловлює велике признание Союзу Українок Америки за таку велику працю та віддає шану всім його будівничим, включно й нинішньому членству на чолі з пані Маріанною Заяць.

Ми сподіваємось на подальшу тісну співпрацю з Союзом Українок Америки, насамперед у найголовнішому сьогодні для всіх нас завданні – захисті України від російської агресії та в тому, щоб Україна якнайшвидше відновила свою цілісність і стала цілком демократичною процвітаючою державою.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, сили і натхнення для майбутньої успішної праці на благо Вашої організації та українського народу і України.

З повагою,

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

Евген Чоулі
Президент

Світовий Конгрес Українців (СКУ) є міжнародною координаційною набувдовою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. СКУ об'єднує в своєму складі українські організації із 34 країн та підтримує зв'язки з українцями ще 14 країн. Заснований у 1967 р., СКУ був визнаний у 2003 р. незурдовою організацією у Економічній та соціальній раді Організації Об'єднаних Націй зі спеціальним консультативним статусом.

145 Evans Avenue, Suite 207, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada
Tel: 416.323.3020 Fax: 416.323.3250 E-mail: ukwc@ukrainianworldcongress.org
Skype: [ukrainian.world.congress](https://www.ukrainianworldcongress.org) Website: www.ukrainianworldcongress.org

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк.
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.

NATIONAL OFFICE
203 Second Ave., New York, NY 10003
Phone: (212) 228-6840/6841 - Fax: (212) 254-4721
www.ucca.org
e-mail: ucca@ucca.org

WASHINGTON OFFICE
311 Massachusetts Ave., N.E., Washington, D.C. 20002
Phone: (202) 547-0018 - Fax: (202) 543-5502
e-mail: uni@ucca.org

17 жовтня, 2015 р.

Голові Союзу Українок Америки
Вельмишановній пані Маріанні Заяць,
Хвальній Управі та всьому Членству США.

Вельмишановна пані Голово,
Дорогі пані!

Від імені Українського Конгресового Комітету Америки вітаємо Вас з нагоди славного Ювілею – 90-ліття Союзу Українок Америки та бажаємо дальших успіхів у Вашій праці для добра США, української американської громади та незломного українського народу.

Ми високо цінуємо різноманітну діяльність США, зокрема, в ділянці науки і виховання, успішної допомоги потребуючим в Україні, особливо тепер, під час війни на Сході. Ваша допомога пораненим воїнам – борцям за незалежність і територіальну цілісність України – є неocenною.

Від 1967 р. Стипендійна акція США допомагає навчатись багатьом бідним українським студентам у Південній Америці, Європі та в Україні. Членство США завжди було в перших рядах допомоги потерпілим від злиднів в Україні.

У 1976 році Головна Управа США під керівництвом Івонні Рожанковської здійснила резолюцію 18-ої Конвенції, заснувавши у Нью Йорку Український Музей для збереження творів українського мистецтва та пам'яток української культури.

США від самого початку свого існування активно працював для розповсюдження правдивої історії Голодомору в Україні. В час Великого Голоду, в листопаді 1933 року США зорганізував "Комітет Помочі Голодуючій Україні", який з подиву гідною проханням допомогти нації помирати з голоду... За Вашу працю Ви були належно нагороджені у 1998 р. найвищим громадським відзначенням – медаллю св. Володимира Великого. Честь Вам і Слава!

То ж сьогодні, з нагоди 90-го Ювілею США, віддаємо шану і признание тим, які віддано працювали для добра своєї організації, української громади в США та Україні. Нехай Господь благословить Вашу управу і все членство Союзу Українок Америки та надасть Вам сили, ентузіазму та витривалості для продовження Вашої такої важливої праці.

Щастя Вам, Боже!

За Крайовою Екзекутивою УККА,

Тамара Олексій

Президент

Марійка Дупляк
Екзекутивний секретар

Шановні та Дорогі Союзянки!

Вітаю кожну із Вас тут присутню на цьому святкуванні!

Вітаю усіх членок Союзу Українок Америки!

З нагоди 90-го ювілею Союзу Українок Америки бажаю Вам дальших успіхів в усіх ділянках праці СУА. Кожна ділянка в програмі СУА є важною та потрібною, бо разом вони творять цілість під назвою

Союз Українок Америки
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Від заснування СУА в 1925 році ми працюємо самостійно та незалежно! Сьогодні СУА є заслуженою українською жіночою організацією не тільки в Америці, а також в Україні. Наші попередниці – це ідейні українські жінки, які не жаліли свого дозвілля, щоби стати в обороні нашої, чи наших предків, батьківщини, бо вони вірили, що Україна стане суверенною вільною державою. Вони не помилились! Ми всі добре пам'ятаємо, коли в 1991-му році 24 серпня став Днем Незалежності України!

Працюймо разом на користь України, бо вороги не сплять!

Притримуйтесь законів держави, в якій ми проживаємо та будьмо добрими громадянами Сполучених Штатів Америки!

Ми не сміємо забути, що

Майбутнє Союзу Українок Америки у наших руках!

We, and those who will follow us, hold the future of the UNWLA, Inc.

Happy 90th Anniversary!

Многих Літ Союзові Українок Америки!

Анна Кравчук, Почесна голова СУА

Слово Почесної голови СУА Ірини Куровицької на бенкеті з нагоди 90-ліття СУА

(Невиголошений)

Всечесніший Отче,

Шановна пані голово СУА,

Голово Контрольної комісії,

Достойні репрезентанти українського уряду та українських організацій, союзянки та гості!

З огляду на обмежений час долучуюся до вітання Пані Голови.

Святкова громадо!

Вітаю членство нашої організації та гостей, які прибули на сьогоднішнє торжество з нагоди 90-літнього ювілею СУА, а особливо вітаю 1-ий Відділ, який дав початок організації та існує по сьогоднішній день.

Однак не забуваймо, що саме цьому Відділові в цьому році сповнилося 94 роки, бо зорганізований у 1921 р. як Жіноча Громада Нью Йорку. Жінки зорганізувалися, щоб допомагати нещасним українським інвалідам та раненим, які постраждали в боротьбі за волю свого народу. Так написано в їхньому Альманасі. Як бачимо, сьогоднішня історія повторюється.

І саме цей Відділ став першим в нашій організації. Читаючи його історію, я захоплена і водночас горда, що моя мама Михайлина Книш і свекруха Осипа Куровицька були членами 1-го Відділу Союзу Українок Америки. За це їм велика слава!

СУА був першою крайовою громадською організацією в нашій діаспорі. Правда, що Народний Союз утворився раніше, але напрям їхньої діяльності був іншим.

Упродовж 90-ти років наша організація пережила різні моменти, як радісні, так і сумні. Однак, союзянки все переборювали і завдяки їм дочекалися красного 90-ти літнього ювілею. Це велике діло!

Програми СУА мають широкий діяпазон, і кожна жінка може знайти зацікавлення для себе в нашій організації. А найважливіше є те, що ми не підлягаємо під жодну надбудову, яка б нам диктувала.

Шановні союзянки, ми одержали від наших попередниць цінну спадщину, шануймо її.

Сьогодні радіємо, що кожна членка, яка вступила в ряди СУА, збогатила своє життя в різних сферах. Від заснування СУА кожна членка доложила цеголку до розвитку нашої організації. В Америці немає такої іншої організації, яка має такі різносторонні напрямки праці.

Дорогі посестри, продовжуймо свою корисну працю ще довгі роки та приймімо клич: "Як я можу допомогти", не стіймо осторонь. З такою настановою організація проіснує ще довгі роки.

Бажаю багато успіхів у вашій цінній праці для добра українського народу в Україні та розкиненого по цілому світі.

Хай Всевишній завжди має нас в своїй опіці, нашу Україну та країну нашого поселення.

Многая Літа СУА!

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

Speech at the Banquet on the Occasion of the UNWLA's 90th Anniversary

Esteemed Guests,

This year the Ukrainian National Women's League of America celebrates its 90th anniversary. For all of these ninety years, the UNWLA has been successful in uniting women of Ukrainian descent in the USA and leading numerous cultural, educational, and charitable projects in Ukrainian communities in America. As the largest and the oldest independent organization of Ukrainian women in the United States, the UNWLA has always approached its tasks and goals with strong convictions, perseverance, and sincerity.

We extend a sincere welcome to our Honorary President, Iryna Kurowyckyj, our Honorary Members (please stand up), and all of our members: each of you is here today because of your love for and dedication to our organization! At this gathering tonight, we acutely feel the absence of the UNWLA Scholarships Committee Chairwoman, Maria Polanskyj, who is ill: we miss her and pray for her. We are very grateful to ALL the members of our diaspora organizations who joined us in this historic celebration. Thank you!

This anniversary is a good occasion to remember our beginnings and to ponder this question: how does it happen that an organization that unites women of Ukrainian descent in the United States can exist, prosper, change with the times, achieve such wonderful goals, and at the same time unite what by now are four generations of Ukrainians? Understanding the sources of our success will help us be better prepared for the future.

So why do we continue to exist?

It is because the UNWLA demonstrates devotion, dedication, patriotism, empathy, compassion, and camaraderie.

It is because the UNWLA offers its members a sense of belonging, pride, self-realization, and continuity.

It is because the UNWLA is a reflection of the Ukrainian soul, heart, and culture.

Who were those women who stood at the beginnings of our organization? The first founders came from the first wave of Ukrainian immigrants,

who emigrated from Ukraine before World War I seeking to improve their social and economic status, as well as from the second wave of migration in the interwar period. The latter wave included political immigrants who fled Ukraine after the defeat of several Ukrainian Governments in 1918-1920. As leaders, these women made use of the knowledge they already had about the United States and strove to find their legal place as an organization of Ukrainian diaspora. Olena Lototska, who had served as the UNWLA President for twenty-five years, wrote with amazement about the meetings of the first UNWLA branches to which Soyuzianky would come at the end of the long working day together with their children because they could not find nannies. Lototska noted that these women had a great desire to come to these meetings to connect with other people with their own roots. The die was cast, and their joint efforts moved them forward. So when the next, so-called "third wave" of immigration landed on the shores of the United States, many great events in the history of the UNWLA were already taking place: Ukrainian art exhibitions were being held, connections were being established, much work was being done to inform non-Ukrainians about Ukraine, much aid was being sent to Ukraine, protests in support of the Ukrainian population in Poland were being organized, the first medical aid fund had already been established, and the First Ukrainian Women's Congress had already convened. One must also mention the UNWLA's participation in the World's Fair in Chicago, its massive information campaign to disseminate the terrible news about the famine in Ukraine, its protest manifestations to demand justice for the Ukrainian people, and the creation of the first UNWLA Regional Council in Detroit. When World War II broke out and the Ukrainian people were condemned to silence, the UNWLA took on the vital mission of being the voice of Ukraine in the free world!

It is impossible to do justice to the UNWLA's multi-faceted work and its life experiences at that time! Assistance to refugees, creation of the United Ukrainian American Relief Committee, with whom the UNWLA began to cooperate officially, and the first issues of the UNWLA's publication *Our Life...* The UNWLA also laid the groundwork for the creation of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO). In the 1950s, many Ukrainian immigrants were arriving in the United States and UNWLA members always welcomed the newcomers. They even established a dormitory for widows with children in order to help the newcomers...

Women of this newly arrived immigration, whose formation occurred in Ukraine and through the experience of camp life, did not join the ranks of the UNWLA right away, but later there was an influx of new members and new branches were estab-

lished. In the years that followed, cooperation between regional councils developed, the first UNWLA headquarters building was bought, and new committees were created—the Education Committee, responsible for organizing *svitlychky* for children, and the Cultural Standing Committee. The Scholarship Program was launched, and various events in support of human rights were organized—as well as demonstrations and marches in support of dissidents. The UNWLA took part in the First Congress of the International Council of Women, the Ukrainian Museum was founded, the Chernobyl Fund was established by the Social Welfare Standing Committee, and materials from the archives of the UNWLA were handed over to the U.S. Government Commission on the Ukrainian Famine.

Finally, in the 1990s, historical events took place in Ukraine and the Verkhovna Rada declared State Sovereignty of Ukraine! The development of the young state had a big impact on the UNWLA activities! There appeared new opportunities to cooperate with the League of Ukrainian Women in Ukraine, and the coordination of UNWLA aid programs, activities of the Social Welfare Standing Committee, and work of the Scholarship Program became priority tasks.

History repeats itself—women of the latest, so-called “fourth wave” of immigration, who arrived in the 1990s due to the economic circumstances in Ukraine, did not begin to cooperate with us right away. However, in the last ten years, these smart, talented women have been joining the existing branches or creating branches of their own.

Much progress was made in the last twenty years: the Ukrainian Museum in New York moved into a new building and UNWLA members continue to support this institution with great pride; the initiative “Assistance and Care for the Elderly” was launched to help selected nursing homes in Ukraine; the UNWLA website was redesigned; and the electronic versions of all *Our Life* issues and all the Convention Books have been added to the website. The UNWLA launched a Lectureship in Women’s Studies at the Ukrainian Catholic University in L’viv and sponsored the first Shriners Outreach Clinics in Ukraine, organized by the Pediatric Burn Center in Boston. So many of our Soyuzianky responded to our calls for help and donated generously to the Maidan Humanitarian Aid Fund. The UNWLA continues to support human rights—the most recent examples relate to the situation of Nadia Savchenko. As the latest UNWLA projects of social welfare, “Aid to the Ukrainian War Victims Program” and “Host a Family of Wounded Soldiers,” were launched, the organization’s endowment funds continued to operate as well.

The ideas and goals of the UNWLA have been so enduring, important, and relevant that over the

years our organization has managed to bring together women of very different backgrounds. From 1925 to 2015, the Ukrainian National Women’s League has been very active and prospering. Undoubtedly, it has also been changing with the times—under the capable leadership of thirteen presidents. Every president of the UNWLA approached its tasks in a unique way and enriched the organization.

Our members, who always were and continue to be involved in all of our activities, feel deeply moved when they receive letters, or nowadays emails, with words of gratitude for their work. These letters are a source of deep satisfaction to them. Living side by side and working jointly to help our brothers and sisters in Ukraine, to support the use of the Ukrainian language here and in Ukraine, and to promote our culture—all of these efforts bring us closer. When one of our members goes through difficulties which life often brings, we come together to support each other—such are the bonds of the UNWLA, such is the legacy that we leave behind, and such is the future which we promise to our potential members. I am convinced that most of us here today can give personal examples of the sisterly love and support which we enjoyed in times of need.

We are happy that we live and work in a free country. We have the opportunity to work for the well-being of Ukraine, for the preservation of the legacy of our ancestors, and for the good of our future! We represent not only our art and our culture, but also the history of our nation; not only the past, but also the present; and not only the present, but also the future! In order for our work to be successful and agreeable to all of us, it is important that the relationships between us, between the Soyuzianky and all the diaspora organizations, be filled with good will, mutual respect, and warmth!

The UNWLA leadership seeks to follow these principles in all aspects of its work. We survived as an organization because the goals set by our predecessors and updated as different needs arise created by the times are clear to all of our members and to all the representatives of the diaspora, who have always given strong, continuous support to all of our undertakings. As you can read in the pages of *Our Life*, we continue to welcome new UNWLA members. The future of the UNWLA can only be BRIGHT!

We exist because the leadership of the UNWLA seeks to reflect the Ukrainian heart, soul, and culture in all of its actions. In the words of Lesya Ukrainka,

*Let us unite sincerely, brothers, for the sake of the truth.
We share just one right path,
We have a common faith,
Our hearts united in their heartbeat.*

Thank you!

The Ukrainian National Women's League of America

the largest and oldest U.S. organization of women of Ukrainian descent,

pays tribute to the dedication of the Holodomor Memorial in Washington, D.C.

and, with great sorrow, prays for the millions of Ukrainians who suffered and perished during the forced Famine-Genocide of 1932-33 created by the Stalin dictatorship.

The world cannot ever forget this unspeakable Ukrainian tragedy!

Союз Українок Америки

вітає відкриття пам'ятника Голодомору

та зі скорботою пам'ятає про мільйони українців, які загинули під час

Голодомору 1932-33 років, створеного Сталінською диктатурою.

Світ не сміє забути цю жахливу трагедію України!

СВЯТКУВАННЯ 90-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В НЬО ЙОРКУ

В суботу, 17 жовтня 2015 р. в Українському Народному Домі Нью Йорку відбувся святковий бенкет на честь 90-ліття Союзу Українок Америки. Велика зала ледве вмістила всіх присутніх – союзниць та численних запрошених гостей – представників дипломатичного корпусу України в США, керівників українсько-американських громадських та фінансових організацій та установ, мистців, журналістів.

У святково прибраній залі до початку бенкету грала на бандурі Калина Лещук. Приємно було бачити в залі союзниць різного віку – від найстарших до зовсім юних. І в кожній в очах світився запальний вогник, та іскра, з якою кожна з нас присвячує свою працю рідній організації. При вході всім союзницям прикріплювали ювілейні відзначки – емблема 90-ліття СУА на осінньому листочку, щоб ювілейний рік можна було відрізнити від гостей.

Ведучими програми бенкету були Роксоляна Мисило – заступниця голови СУА у справах зв'язків та Марійка Андрійович – вільна членка Екзекутиви і голова 125-го Відділу СУА.

Свято відкрив молитвою «Отче наш» і молитвою СУА о. Юрій Базилевський. Союзницям заспівали гімн СУА.

Головним промовцем на бенкеті була Маріянна Заяць – голова СУА, яка щиро привітала всіх союзниць з ювілеєм та обширно висвітлила основні напрями діяльності Союзу Українок Америки упродовж 90 років наполегливою, самовідданою і жертвовною працею кожної союзниці зокрема і всіх разом. (Повний текст промови поданий на ст.4).

На закінчення промови п. Заяць тепло привітала Постійного представника України при ООН Посла Юрія Сергеева з нагоди обрання України непостійним членом Ради безпеки ООН і висловила йому щиро вдячність за невтомну працю в ім'я України. «Юрій Сергеев захищає позицію України в ООН і перед цілим світом», – підкреслила голова СУА. Відтак представниці СФУЖО на чолі з Мартою Кічоровською Кебало вручили дипломату від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій нагороду ім. Княгині Ольги. Пан Сергеев подякував за високу нагороду жіночої організації та відзначив величезну роль жіночого громадського руху в міжнародному житті та відродженні України.

На адресу ювілярів надійшли численні привітання. Багато вітальних промов були усно висловлені під час бенкету численними гостями. Генеральний консул України в Нью Йорку Ігор Сибіга зачитав вітання від Валерія Чалого, Посла України в США, й у своїй промові відзначив силу материнської любові і підкреслив, що українським чоловікам дуже пощастило, бо українські жінки – найкрасивіші у світі. Гучними оплесками вітали на вечорі промову Богдана Курчака, президента Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» в Нью Йорку, який вручив Союзові Українок Америки подарунок від кредитівки – чек на 50 тисяч доларів.

Представники інших українських фінансових установ також дарували нашій організації грошові подарунки. Ярослава Рубель, членка 64-го Відділу СУА разом з привітанням подарувала СУА 1,000 дол.

Із вітаннями виступили: президент УНСоюзу Стефан Качарай, президент Української Католицької Освітньої Фундації в Чикаго Олесь Кузьма, віце-президент фундації «Україна-США» Джон Кун, від УККА Андрій Добрянський, президент Української Національної кредитівки в Нью Йорку Стефан Качурак, голова управи Українського Музею Рената Голлод, від Союзу українців-католиків «Провидіння» Квітка Семанишин та інші гості. (Деякі привіти надруковані на ст. 7-12).

Мистецьку програму «Пишуть до нас, про нас» підготувала Почесна членка СУА Ліда Білоус. Вона була у ній ведучою. У програмі виступили солістки Алла Куцевич і Люда Грабовська та скрипаль Мар'ян Підвірний. Звучковий супровід забезпечив Андрій Турчин. Треба віддати належне признання Ліді Білоус за велику працю, яку вона вклала у складання мистецької частини програми бенкету. Видно, що все робилося з великою любов'ю.

Почалася мистецька програма з величної мелодії «Аве Марія» композитора Шуберта у виконанні скрипаля Мар'яна Підвірного. Під ніжну мелодію скрипки звучить деклямація Алли Куцевич і Люди Грабовської:

*Жінок прекрасних і трудящих
В житті немало знаю я.
А серед них ти все ж найкраща,
Союзницю мою!*

*Я вірю в добрі переміни,
Завжди пишась щиро я,*

*Бо ти – берегиня України,
Союзянка моя!*

Ведуча Ліда Білоус говорить: «Так, через те, що про нас пишуть, можна пізнати образ Української Жінки-Союзянки та організацію Союз Українок Америки.»

В програмі звучали висловлювання про нас та про нашу організацію багатьох людей – від ієрархів церков, президентів держав, керівників різних організацій і установ до дітей-сиріт, німецьких бабусь, поранених бійців, вдячних стипендіатів. Це були слова вдячності, слова пошани і любові до нас – союзянок.

Ретельно підібрані пісні різного жанру прекрасно звучали у виконанні дуету наших союзянок – Алли і Люди. В тексті Ліда Білоус передала всю історію СУА за 90 років.

Дякуємо Вам, пані-Союзянки!

Під гучне «Многая Літа!» всіх присутніх до залі внесли ювілейний торт.

***

На другий день, в неділю, 18 жовтня ювілейні торжества Союзу Українок Америки продовжилися в Українському Музею Нью Йорку. Тут відбулося відкриття виставки «Українська діаспора: художниці, 1908-2015». Було представлено понад 100 робіт 43-х мисткинь із США й Європи. Виставка триватиме до 14 лютого 2016 року.

Це перша винятково жіноча виставка, яку запропонували організувати члени програмового комітету музею, до якого входять і союзянки. Виставку вирішили приурочити до відзначення 90-ліття СУА, адже Союз Українок Америки був засновником Українського Музею.

Куратор виставки, д-р Адріана Кочман – мистецтвознавець, під час спеціально організованого перегляду експонатів виставки для членів Головної Управи СУА підкреслила, що це «перша виставка жінок-художниць, котрі опинилися поза межами України».

З захопленням союзянки оглядали надзвичайно цікаві мистецькі твори українських художниць, які зображують розмаїття

жанрів, стилів, технік, тематик. На виставці представлено традиційні академічні жанри, іконопис, абстрактний живопис, гобелени та роботи у мішаній техніці. Ця виставка уособлює в собі колективний автопортрет українських жінок Америки за останні сто років.

На урочистому відкритті виставки голова управи Українського Музею проф. Рената Голод, а також голова СУА Маріянна Заяць підкреслили, що головним спонсором виставки є Союз Українок Америки. Велику допомогу надали приватні спонсори, деякі відділи СУА та окремі союзянки. Всім їм висловлено велику подяку та признання.

Опісля на подіум запрошено мисткинь, чії твори експонуються тут і які мали можливість прибути до Нью Йорку на відкриття виставки.

Запрошуємо відділи СУА оглянути цю унікальну виставку жіночих мистецьких творів.

Того ж дня Софія Геврик, заступниця голови СУА для справ культури оголосила переможців Літературного конкурсу ім. Ковалевих за 2015 рік. (ст. 20)

Урочисте святкування 90-ліття Союзу Українок Америки було підготовлено і проведено членами ювілейного комітету у складі: Маріянна Заяць – голова, Роксоляна Мисило і Марія Андрійович – співголови, Ліда Білоус, Віра Кушнір, Рома Шуган, Елізабет Буняк, Оля Рудик, Ілона Сочинська, Еріка Слуцька, Христия Сизоненко (фотограф).

Свято закінчилось, але праця союзянок продовжується. Перед нами нові виклики, нові проекти, нові прагнення. Єднаймося, бо «Майбутнє Союзу Українок Америки в наших руках!»

Залучаймо до своїх рядів нових членів – тих, хто у своєму серці носить любов до України, до народних традицій і звичаїв, до українських пісень і танців, до української мови. Адже нація живе доти, поки вона має мову. Зникає мова – зникає нація! Пам'ятаймо про це повсякчас!

Лідія Служ.

ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого Життя». Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого Життя» (unwlaourlife@gmail.com) та до нашого мистецького координатора Софії Геврик (shewryk@gmail.com).

ВИСТАВКА «УКРАЇНЬСЬКА ДІЯСПОРА: ХУДОЖНИЦІ, 1908-2015»

З нагоди 90-ліття заснування Союзу Українок Америки

«Українська діаспора: художниці, 1908-2015» – це перша значна виставка, що розглядає питання української ідентичності в творчості жінок-художниць, котрі опинилися поза межами України. Вона включає понад 100 робіт 43-х мисткинь, здебільшого з Північної Америки, де переважна частина із них проживає, але й також є декілька з Європи. Більшість художниць цієї виставки належать до третьої хвилі імміграції, що наступила після Другої світової війни, коли треба було змиритися з втратою дому та батьківщини дитинства й пристосуватися до життя у новій країні, де культурну ідентичність, громадські та гендерні ролі довелося визначати й переосмислювати наново. Серед них є ті, хто народився в Україні ще до війни, як і ті, хто народився вже за кордоном до й протягом 1960-х років. Включено теж мисткині, що передували третій хвилі, творчість яких сформувалася ще до Другої світової війни та декілька мисткинь, котрі належать до четвертої пост-советської хвилі імміграції.

Серед представлених тут художниць зв'язок з українською культурною тожсамістю в парадоксальний спосіб – простий і складний одночасно. Попри те, що вони можливо його не заперечували б, глибина того пов'язання, момент важливості для їхнього власного особистого життя, праці й стосунків, виявляються вельми по-різному, не без впливу життєвих обставин і глядацької публіки, для якої творять. Треба пам'ятати, що цей зв'язок може мінятися продовж життя.

І так, виставка «Українська діаспора: художниці, 1908-2015» намагається представити широкий діяпазон робіт, вказуючи на різні шляхи, які обрали мисткині, щоб виразити, трансформувати, гібридизувати, або й навіть відмежуватись від відчуття українськості. Деякі з робіт прямо підкреслюють зв'язок з українськими мотивами, зображувальними формами, а чи історичними подіями. Серед них маємо малюнки на склі Ярослави Сурмач Міллс, де зображені народне життя та традиційні обряди; живопис «Земля обітована» (2011) Христини Кудрик із серії «Спадщина», де зображено іммігрантський досвід, як рівно ж її «Майдан» (2014), де бачимо протести й кровопролиття на київському Майдані під час

зимі 2013-2014 років; так само як і Юлія Пінкусевич відтворила його хаос у творі «Угамувати какофонію» (2015). Спогади Соні Делоне про багату, щедру природу навколо дому її дитинства в Україні, згідно з її особистою заміткою, дали підставу для розвитку теорії кольору та практики в дизайні моди, як можна побачити в двох офортах та кольорових акватинтах.

Інші роботи протистоять таким чітко визначеним зв'язкам, пропонуючи сферу візуального ангажування, в якій присутні багатокультурні посилання, в тому числі (але й не тільки) українські. Ті, хто розуміється на вишивці та її історії, можливо зможуть розпізнати перегук між темнозеленим, чорним, помаранчевим та червоним кольорами, характерними для регіонів Західної України, і подібною гамою кольорів у малому gobelenі Лялі Кучми «Екстракт» (2010), хоча важко було б безсумнівно довести зв'язок між цими українськими посиланнями й довершеною формою самого твору. Так само глядачі не можуть знати, що «Екстракт» мав спочатку форму довгастої тканини, подібною до українського обрядового рушника і тільки згодом був змінений, щоб дати привід для нових естетичних пошуків. Скомпонована у вузькій гамі кольорів, «Середина літа» сучасної мисткині Інки Ессенгай має ескапістський і фантастичний характер і підкреслює середовище радше ніж основну фігуру. Сюрреалістичний стиль Ессенгай становить рішучий відхід від чітко визначених наративів і спрямовує у внутрішній світ, де переважає двозначність.

Виставка поставила собі за ціль розширити поняття «українськості» у мистецтві поза звичні уявлення, в яких народне мистецтво й жіноча практика неодмінно асоціюються разом. Переважній частині мисткинь у цій виставці понад 50 років, і вони відчували проблеми, з якими стикалися жінки-художниці загалом у час визвольного руху за жіночі права. Такою проблемою було знайти місце в чоловічому мистецькому мейнстрімі, що применшував та виключав етнічні меншини та жінок. Також, ішлося про те, щоб могли свobodно працювати в естетиці сучасних форм, що традиційно асоціювалися з практикою художників-чоловіків, як, наприклад, скульптури із

звареного металу, а чи живопис, пов'язаний з формалізмом. До того ж, чимало художниць були змушені знайти свій власний особистий стосунок до наголосу діяспори на традиційному мистецтві як на найбільш ефективному способі збереження української ідентичності.

Твори, показані у цій виставці, зображують розмаїття жанрів, технік, тематик, стилів та естетичних думок, з якими працюють ці художниці. Серед них маємо іконописання, традиційні академічні жанри, такі як натюр-морти, портрети й пейзажі, фігуративні скульптури, абстрактний живопис, гобелени та роботи у мішаній техніці. Щоб донести естетичну гнучкість та дуже особисте розуміння природи ідентичності, представлено також твори, що ілюструють відчуття подвійної ідентичності – української та західньої модерністської. Ця різноманітність мала б розширити наратив того, що означає бути жінкою-художницею української діяспори, а не тільки мисткинею, що просто сама є членом цієї ж діяспори.

Художниці, які беруть участь у виставці

Роксоляна Лучаковська Армстронг, Ліліяна Березовська, Лідія Боднар-Балагутрак, ВАЛЯ, Марта Гірняк Воевідка, Адріянна Титла Генкельс, Мотря Яцкевич Головінська, Наталка Гусар, Слава Геруляк, Христина Дебаррі, Соня Делоне, Марія Дольницька, Інка Ессенгай, Патриція Заліско, Софія Зарицька, Ірина Гомотюк Зелік, Ніна Климовська, Олександра Коверко, Олександра Дяченко Кочман, Кате-

рина Кричевська-Росандіч, Христина Кудрик, Ярослава Ляля Кучма, Софія Лада, Марта Гулей Легецкіс, Галина Мазепа, Ярослава Сурмач Міллс, Оля Міщенко, Людмила Морозова, Христя Оленська, Аркадія Оленська-Петришин, Ірма Осадца, Ака Перейма, Вака Перейма, Христина Перейма, Юлія Пінкусевиц, Наталія Погребінська, Лідія Пясецька, Романа Рейні, Христина Сай, Тамара Скрипка, Ілона Сочинська, Галина Титла, Аня Фаріон.

Реалізація виставки «Українська діяспора: художниці, 1908-2015» стала можливою завдяки великій підтримці Союзу Українок Америки та численним приватним спонсорам.

— Адріяна Кочман,
запрошений куратор.

Каталог виставки

Виставку супроводжує ілюстрований, в м'якій обкладинці, каталог під назвою «Українська діяспора: художниці, 1908-2015». Стаття авторства Адріяни Кочман та перелік творів подані двомовно (англійською та українською).

Д-р Адріяна Кочман – мистецтвознавець, кураторка та письменниця. Вона має ряд публікацій, її запрошують читати лекції в Америці й закордоном та протягом останніх двадцяти років викладає історію мистецтва. Під цю пору вона викладач у Школі при Художньому інституті в Чикаго й нещодавно була кураторкою виставки «Відповідь мистців на геноцид» (2013) для Українського Інституту Модерного Мистецтва в Чикаго.

ЛАВРЕАТИ ФОНДУ ім. КОВАЛЕВИХ ЗА 2015 РІК

Журі 48-го Конкурсу Фонду ім. Петра і Лесі Ковалевих при Союзі Українок Америки у складі: Василя Махна (голова), Оксани Луцишиної і Марії Ревакович визначило лавреатів Фонду за 2015 рік :

Поезія

Маріанна Кіяновська за поетичну збірку "373" (В-во Старого Лева, 2014. 258 стор.)

Проза

Софія Андрухович за роман "Фелікс Австрія" (В-во Старого Лева, 2014. 288 стор.)

Дебют

Мирослав Лаюк за дебютну поетичну збірку "Осоте!" (В-во "Смолоскип", 2013. 224 стор.)

Спеціальні нагороди:

*За вагомий внесок в українську літературу – Василь Герасим'юк,
Василь Голобородько.*

За популяризацію української літератури у світі – Богдан Задура (Польща).

**Speech by Adrienne Kochman at the Opening of the Exhibit
The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908-2015
at the Ukrainian Museum in New York**

(October 18, 2015)

The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908-2015 is the first major exhibition to examine the relationship between Ukrainian identity and women artists beyond the borders of geographic Ukraine. It features over 100 works by 43 artists, primarily from North America, where the largest artist population resides, but also from Europe. The majority of the artists belong to the third wave of immigration that occurred after World War II, when the loss of childhood home and country had to be negotiated in a new host land, and where cultural identity, community, and gender roles were redefined and transformed. These artists were either born in Ukraine before the war or born abroad into the 1960s. Also included are artists predating the third immigration wave whose work had matured or was already emerging by the time of World War II. Sonia Delaunay belongs to this group and represents the 1908 date in the exhibition's title with her first exhibition at the Galerie Notre-Dame des Champs in Paris that year. Several artists of the post-Soviet-era fourth immigration wave appear in the show as well.

Among the artists represented, adherence to their Ukrainian cultural identity is paradoxically simple and complex. While they would arguably agree that they are tied to it, the depth of that connection and its relevance to their personal lives, work, and relationships manifests itself in profoundly different ways, and is influenced as much by life circumstances as it is by the audience for whom they are creating their art. It may also change over time. *The Ukrainian Diaspora: Women Artists, 1908-2015* thus endeavors to present a broad range of works, illustrating multiple pathways with which artists have chosen to articulate, transform, hybridize, or seemingly disengage from this sensibility. Some works directly assert a connection to Ukrainian themes, representational forms, and historical events. These include Yaroslava Surmach Mills' reverse glass paintings of Ukrainian folk life and ritual traditions, and Christina Kudryk's painting *The Promised Land* (2011), from her Heritage series, addressing one's past immigration experience, as well as her *Maidan* (2014), expressing shock and anguish at the protests and massacre in Kyiv's Maidan Square during the winter of 2013-2014, just as Yulia Pinkusevich re-created its chaos in *Silencing the Cacophony* (2015). Many more works resist such clear relationships, occupying a realm of visual engagement rich with multiple cultural associations, including (but not exclusively) Ukrainian. Those familiar with Ukrainian embroidery and its history would likely recognize a link between the hunter green, black, orange, and red color palette commonly used in regions of Western Ukraine and a similar color range in Lialia Kuchma's small tapestry, *Extract* (2010), although clear references between the Ukrainian association and its final manifestation are not explicitly put forth within the artwork itself. Nor would viewers be aware that *Extract* previously existed in the shape of an oblong ritual cloth—similar to a Ukrainian *rushnyk*—and was later changed to meet new aesthetic interests.

The purpose of the exhibition is to expand notions of "Ukrainianness" in art beyond its typical associations with traditional folk art as a woman's practice. Most artists in the exhibition are over the age of 50 and experienced a number of the issues that many women artists faced during the women's liberation movement. These issues included mediating a masculinized art mainstream that diminished or excluded ethnics just as it did women, and making a conscious decision to pursue the contemporary aesthetic agendas traditionally associated with male art practice, such as welded sculpture and formalist painting. In addition, many artists had to come to terms personally with the diaspora's emphasis on traditional art as the most effective way of preserving Ukrainian identity.

Multiple types of artwork are included in the exhibition, illustrating the range of media and subjects, styles, and aesthetic ideas with which these artists have worked. These include icon painting; the traditional academic genres of still life, portraiture, and landscape; figurative sculpture; abstract painting; tapestry; and mixed-media works. In an effort to communicate aesthetic flexibility and the individualized nature of identity, artworks illustrating an engagement with dual identities—Ukrainian and western modernist—are also represented. Their diversity is intended to widen the narrative of what it means to be a woman artist of the Ukrainian diaspora, and not simply a woman artist who happens to be a Ukrainian diasporan.

Adrienne Kochman/Adrijana Kochman

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ 90-го ВІДДІЛУ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

(Продовження з попереднього числа журналу)

Великий успіх мала зустріч з дружиною Надзвичайного і Повноважного Посла України до США – достойною Надією Щербак і працівницями амбасад України у Вашингтоні, внаслідок якої ми спонсорували інформаційну виставку «Збройні Сили Самостійної України». Тоді звернулися до громади з проханням допомогти українській амбасаді у Вашингтоні, в результаті чого ми передали їм 600 книжок та журналів.

Імпреза, яка притягнула багато зацікавлених – презентація книжки «Наташі» в присутності самого автора п. Малярника, який мав слово і відповідав на питання. Дуже успішна виставка скульптур Капшученка в присутності самого маестро.

В останні роки влаштовано надзвичайно цікаву виставку давніх вишивок «Моя мама вишивала». Багато експонатів справді ще вишивали наші дорогі Матері, а декілька – наші незабутні Бабуні.

Запрошували визначних жінок з України із цікавими доповідями на наші сходи: письменницю, політв'язня ГУЛАГу Ірину Сенник, Марію Зінгалову з Ужгороду, проф. Тетяну Беднарову із Праги, проф. Зою Хижняк і проф. Валентину Борисенко із Києва, Зеновію Краховецьку зі Львова.

Ми зацікавилися статтю небуденної жінки – Софії Русової, яка очолювала Національну Жіночу Раду у 1920 році. Як результат цього – влаштована відділом надзвичайно успішна імпреза «Відзначення пам'яті Софії Русової» враз із фотовиставкою, слово виголосила поетеса Ірина Дибко-Филипчак і письменниця Уляна Любич.

З припливом земляків з України до відділу вступило 10 нових членок, які долучилися до праці. У цей час відділ нараховував 54 членки – найбільше за всі часи.

Щоб зацікавити нових членок та закріпити співпрацю у відділі, ми організували і їздили на прогульки, відвідували музеї, унікальні мистецькі виставки, державні заповідники.

Членки відділу дуже цікавляться найновішими подіями з України, тому на сходи-

нах обговорюємо найновіші вістки, одержані з інтернету.

Відділ завжди був дуже жертвенний, на кожний заклик Головної Управи ми проводили збірки і посилали щедрі датки, рівнож виконували усі вказівки, надіслані нам з Головної Управи.

Відзначення й обов'язки, які брали на себе членки відділу:

- Почесними членками СУА є Оксана Фаріон та Христя Іжак.
- Членки відділу, які були або є членами Головної Управи СУА: Наталка Даниленко, Оксана Фаріон і Марта Пеленська.
- Член екікутиви СФУЖО – Наталка Даниленко, а Фінансової комісії СФУЖО – Христя Сенник, Оріся Новосівська, Стефа Жмуркевич, Галина Пиріг.
- Головами відділу були: Наталка Даниленко, Леся Мацьків, Люба Процик, Теофіля Мельничук, Дарія Шуст, Марія Мазур, Надя Лучанко, Марія Кондрат, Оксана Фаріон, Марія Одежинська, Віра Кліш, Стефа Жмуркевич, Христіна Ренасевич, Надія Петрик, Христя Іжак, Оксана Ворох, Марія Раковська, Марта Пеленська, Анна Гаврилук.
- Головами Округи СУА Філядельфія були: Наталка Даниленко, Марія Кондрат, Оксана Фаріон, Марія Одежинська, Марія Раковська, Христя Іжак.
- Багато членок 90-го Відділу СУА були й залишаються до сьогодні референтками Округної Управи.

Ми були щасливі, бо відділ завжди мав як добрих і відданих голів, які не шкодували ні часу, ні труду для добра відділу, так і ревних і працьовитих членок, дякуючи яким ми щасливо досягли наше 90-ліття. І сьогодні дружно з відвагою вступаємо в наступне десятиліття.

**Славному 90-му Відділу
Союзу Українок Америки
МНОГАЯ ТА БЛАГАЯ ЛІТА!**

*Оксана Фаріон,
Почесна членка СУА,
членка 90-го Відділу.*

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ 90-го ВІДДІЛУ СУА

4 жовтня 2015 р. Філадельфія. Членки 90-го Відділу СУА ім. Олени Степанівни.

5 жовтня в приміщенні Культурно-Освітнього Центру Філадельфії 90-ий Відділ СУА святковим бенкетом урочисто відзначив свій золотий ювілей. В залі на почесному місці портрет патронки відділу Олени Степанівни, прибраний вишиваним рушником. Заля заповнена щерть союзнянками 90-го Відділу СУА у різнобарвних вишиванках та гостями, серед яких Почесна голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька та головна редакторка журналу «Наше Життя» Лідія Слиз.

Свято відкрила Почесна членка СУА, колишня голова відділу Оксана Фаріон, яка привітала всіх зі славним ювілеєм. Їй доручено бути ведучою цього урочистого торжества.

Пані Фаріон запросила отця Володимира Костюка, пароха церкви св. Михаїла до молитви. Отець дуже тепло вітав жертвенних, працюючих, довголітніх членок СУА, які своєю муравлиною працею підтримують як українську діаспору Америки, так і Україну.

Зліва: Галина Генгало – голова Округи Філадельфії, Оксана Фаріон – ведуча, о. Володимир Костюк.

Почесна голова СУА пані Ірина Куровицька звернулася до солінізанток зі щирим привітом. Вона пригадала, що Округа Філадельфія завжди була дуже жертвенною і відгукувалася на всі акції Головної Управи СУА. Пані Ірина побажала союзнянкам 90-го Відділу наснаги до дальшої праці.

Член Екзекутиви СУА Ірина Бучковська передала привіт від голови СУА М. Заяць.

Головний промовець бенкету Лідія Слиз розповіла присутнім про життя, наукову і громадську діяльність патронки відділу – Олени Степанівни, яка була першою жінкою у світі, яка мала офіцерське звання, а саме – чотар Української Галицької Армії. Союзнянки 90-го Відділу своєю 50-літньою жертвовною працею для добра України довели, що вони достойно несуть ім'я Олени Степанівни – хорунжої, Січового Стрільця, української вченої – історика і географа, громадської та військової діячки.

Д-р Наталія Пазуняк нагадала присутнім про першу голову 90-го Відділу – Наталку Даниленко, яка була не лише відданою союзнянкою, але й великою меценаткою, людиною з добрим і відданим серцем. Все своє життя вона присвятила Україні.

Від Округної управи Філадельфії привіт виголосила Галина Генгало, голова Округи.

Наймолодша членка відділу Оксана Крилюк поділилася враженнями початку своєї праці у відділі. Ось її розповідь. «До Америки я прибула разом зі своєю родиною у 2009 році. У Філадельфії вже проживала моя мама, Оксана Ткачук та сестра Марія Тимчук з родиною. Чоловік мами – Дмитро Ткачук все своє життя працював для громади у різних ділянках. Багато власних коштів і сил він

пожертвував, щоб зберегти українські традиції і український дух в Америці. Маючи такий приклад відданості громаді, моя мама також активно працювала і допомагала своєму чоловікові у громадській праці. Вона була активною членкою 90-го Відділу Союзу Українок Америки у час нашого приїзду.

Щоб не розчарувати наших родичів, я теж записалася до СУА. Про Союз Українок я знала ще в Україні, була союзянкою. Відродження СУА на наших теренах ще тільки починалося, тому у мене не було такої ясної картини значення цієї організації у житті української громади. Ми з сестрою почали приходити на сходи відділу. І з кожними сходами я була сильно вражена відданістю кожної союзянки нашій загальній справі – збереженню українського національного духу. Більшість членок відділу вже пенсійного віку, але це не заважає їм активно працювати, творити нові ідеї та втілювати їх у життя. Ярмарки, концерти, презентації, відомі постаті в історії, науці, культурі та свята в їхню честь; допомога сиротам, бездомним, студентам в Україні – це лише маленька частинка тієї роботи, що я змогла побачити за час мого членства в СУА.

З кожним новим засіданням я дізнаюся багато нового, чого раніше не знала. Незважаючи на те, що маю освіту в Україні, багато фактів, імен було приховано від нас, або сфальсифіковано. Дякуючи нашим союзянкам, котрі є ерудовані і шанують пам'ять видатних українців, я відкрила для себе багато нових імен – художників, скульпторів, музикантів, про яких раніше не знала. А вони повинні бути пошановані кожним свідомим українцем.

Я мала честь представляти наш відділ

на 29-ій конвенції СУА. Не забуду ніколи гасла конвенції – «Дружбою сплетений вінок навіки нас єднає!» Так, це про нас, українців, про нашу націю. Ми хочемо миру і дружби між людьми і народами. Ми хочемо європейського майбутнього для нашої України. Ми віримо у нашу перемогу, а такі люди, як наші союзянки, її примножують.

Дай їм, Боже, міцного здоров'я, а нашій організації і відділу – процвітання та нових здобутків.»

Вокальне тріо «Голубка».

Вокальне тріо «Голубка» у складі: Марії Камінської (керівник), Галі Ступень та Надії Петрик задушевно виконали українську народну пісню «Чом, чом, чом, земле моя...»

Заключне слово на бенкеті мала Анна Гаврилюк, голова відділу. Вона сердечно подякувала всім присутнім за участь в урочистому святі, присвяченому 50-літтю 90-го Відділу СУА ім. Олени Степанівни.

Загальний вид залі під час бенкету.

56-й ВІДДІЛ В НОРТ ПОРТ, ФЛОРИДА СВЯТКУЄ 90-у РІЧНИЦЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Цього року Союз Українок Америки святкує свій 90-ий Ювілей, а окремі відділи відзначають цю річницю по своїх місцевостях. Наш 56-ий Відділ СУА ім. Мілени Рудницької відсвяткував цю важливу дату на наших місячних сходинах 6-го жовтня 2015 року в парафіяльній залі греко-католицької церкви Пресвятої Богородиці в Норт Порті.

Голова Анн-Марі Сусла відкрила сходи молитвою СУА і хвилиною мовчанкою за союзянок, які відійшли на вічний спочинок. Всі членкині, в прекрасних вишиванках, відспівали гімн СУА. Після коротких сходин Оксана Лев, культурно-освітня референтка представила Роксоляну Яримович – головного промовця. Роксоляна з гордістю представила частину основних досягнень нашої заслуженої організації. Вона зробила підсумки деяких важливих досягнень, над якими роками невтомно працюють членкині 56-го Відділу СУА.

Нижче подаємо промову Роксоляни Яримович.

«Хто не пам'ятає минулого, той не достойний майбутнього»

Всі ми, тут присутні, є спадкоємцями багатой історії Союзу Українок Америки, 90-ліття якої припадає на 2015 рік. В Америці СУА є найстарша і найбільша краєва жіноча організація.

Наш відділ рішив святкувати 90-й Ювілей СУА в крузі членок нашого відділу, щоб ближче запізнатись з нашими найновішими членка-

ми, представити дещо з історії і досягнень нашої організації та поділитись думками з усіма членкинями відділу.

Я хочу передати тільки деякі приклади наших досягнень. Це буде відображення минулого і теперішнього та клич до майбутнього.

В Америці і в Європі 1884-ий рік вважається початком жіночого руху за рівноправність і потреб, а також жіночої преси. В Україні жіноче питання піднесла НАТАЛІЯ КОБРИНСЬКА і вона була одна з перших, що домагалася для української жінки повних прав для свободної освіти. Вона стала промовтором жіночої преси в Україні і видала з збірки Жіночої бібліотеки «Наша доля», а також альманах «Перший вінок».

На початку ХХ століття перша українська імміграція до США почала творити допомогіві організації, при яких існували вже жіночі гурти – сестрицтво при церквах, клуби різних зацікавлень і тп. Перша спроба мати жіночу пресу в США – це поява журналу «РАННА ЗОРЯ» в січні 1918 року. Цей журнал видавався Союзом Українських Жінок, одною з жіночих громад в Чикаго. В слові від редакції написано: «Одним словом, ми хочемо подавати такий матеріал, який зробив би нас більше ідейними, думаючими і більше критичними на все те, що діється довкруги нас».

Причина цього бажання – соціальне положення українських жінок в Америці. Більшість цих нових іммігранток немилосердно тяжко працювали і не мали нагоди вийти поза

вузькі рамки домашнього життя і здобувати знання. Через брак освіти ці українські жінки в Америці соромились, що не знали своєї історії, літератури, хоча вважали себе українськими патріотками. Вони посилали поміч Україні підчас I-ої світової війни і так на тлі допомогової акції зродились перші українські жіночі організації в Америці.

При кінці 1921 року в Нью Йорку заснувалось жіноче товариство Українська Жіноча Громада. А Союз Українок Америки був заснований в 1925-у році в Нью Йорку. Співзасновницями були Олена Лотоцька і Юлія Ярема. Ця дата дає нам початок до святкування 90-ліття нашої організації.

Першою головою СУА у 1925 році стала Юлія Шустакевич, а опісля були Юлія Ярема (1925-1931), Олена Лотоцька(1931-34) і ще раз (1943-1965).

Перший Український Жіночий Конгрес відбувся в 1932-у році. На цьому конгресі українсько-американський правник Маруся Бек мала головну промову в українській і англійській мові на тему «Українська жінка в минулому й сучасному». Її надзвичайний ораторський хист поміг заохотити багато жінок вступити до СУА. На Світовій Виставці в Чикаго в 1933 році Маруся Бек була назначена управителем Українського павільйону. Також в Пітсбурзі Маруся Бек почала видавати і редагувати двомовний журнал «Жіночий світ». Це був місячник для національної освіти українських жінок в Америці, але, на жаль, через брак фондів через три роки журнал перестав існувати.

В 1935 році СУА став інкорпорований, а свій неприбутковий статус 501 (c) (3) одержав у 1979 році.

Тодішня голова СУА Олена Лотоцька зв'язалася з National Council of Women (Національна Рада Жінок США) і наша організація стала її членом в 1952 році. (National Council of Women – аполітична федерація різнородних жіночих організацій в Америці). Це дало нам змогу співпрацювати з американськими жіночими організаціями. Ірина Куровицька була вибрана головою цієї організації.

Історія СУА – це наші здобутки за останніх 90 років. Я певна, що багато з вас підтримує різні проекти й акції особисто, або через відділи СУА.

Голова Союзу Українок Америки має чотири заступниці: 1-ша заступниця голови, 2-га заступниця для справ організаційних, 3-тя заступниця для справ культури, 4-та заступниця для справ зв'язків.

Референтури Головної управи СУА: суспільної опіки, виховна, мистецтва і музею, стипендій, архівар і Вільних членок.

Я представлю тільки приклади проектів й акцій вичислених вище позицій.

Суспільна опіка утворилася в 1925 році і є найбільш поширеною референтурою. Ця гуманітарна допомога включала допомогу скитальцям після 2-ої світової війни (DPs), жертвам Чорнобиля, допомога бабусям і дітям і загальна поміч Україні. Наш відділ вислав до обласної клінічної лікарні у Львові гроші на автобусик (van) для транспортації хворих дітей. Наш кошт був 10 тисяч доларів. (О. Свистун – голова).

Стипендійна Акція В 1967 році засновано Стипендійну Акцію СУА, завданням якої є освітою підняти рівень життя і передати українську культурну спадщину. Тисячі учнів та студентів в Аргентині, Бразилії, Югославії, США, Україні, й інших країнах мають спонсорів, які вносять датки до Стипендійного Фонду СУА, а Стипендійна Акція призначає їм студентів. Понад п'ять мільйонів доларів виплачено студентам за всі ці роки. (А. Кравчук і М. Полянська).

Український Музей в Нью Йорку заснований СУА в 1976 році, який заінкорпорований як окрема одиниця, де 51 процентів голосів є СУА. УМ спершу містився в будинку разом з Українським Конгресовим Комітетом Америки. Від 2005 р. музей розташований в новому будинку на 6-ій вулиці під керівництвом Марії Шуст.

Видавнича діяльність. В 1941 році видано Ювілейну Книжку з нагоди 15-ліття СУА, а від 1944 року безперервно видається журнал «Наше Життя». У передмові до листопадового числа НЖ на 2003-ий рік, присвячений Голодоморові, професор Тарас Гунчак висловився так «Архів СУА про трагічні події 1932-1933 рр. читається, немов протокол діяльності СУА в обороні українського народу». Видано також книжку Марти Богачевської Хомяк «Білим по білому» – жінки у громадському житті України; «Мілена Рудницька» – статті, листи, документи; «Листи так довго йдуть...» Лесі Українки; переклад на англійську мову книжки проф. Валентини Борисенко «Свіча пам'яті» та багато інших видань.

Партнерство. В останні роки багато американських неприбуткових організацій співпрацюють з іншими для зміцнення допомоги в однакових цілях. СУА має партнерство з доктором Геннадієм Фузайловим з Бостону для лікування травм, опіків укра-

їнських дітей з поміччю клініки Шрайнерс. Цьому багато присвятилася голова СУА Маріянна Заяць.

При Українському Католицькому Університеті у Львові (УКУ) з вересня 2012 року відбулося урочисте відкриття програми «Лекторій СУА з жіночих студій», фінансований Союзом Українок Америки. Ми передали о. д-ру Гудзякові в присутності Патріярха Святослава наш перший внесок – 25 тис. доларів в Fordham університеті, де відбулося вшанування провідників Греко-Католицької Церкви.

Гуманітарна програма для помочі Жертвам Війни Гідності і їх родинам. Від грудня 2013-го року наш відділ помагає родині – мама і двоє дітей, по \$1,200 доларів на рік, які посилаємо щоквартально. Наша членка і референтка суспільної опіки в Головній Управі СУА Ліда Білоус започаткувала цю програму.

Вільне членство існувало як Центральний Відділ СУА. Від 1978 року Вільні членки СУА, в більшості це професійні жінки, помагають СУА своїми знаннями і талантами. Наприклад, архітектор пам'ятника Голодомору у Вашингтоні, Ляриса Курилас є Вільна

Членка СУА. (Як вам відомо, в листопаді буде відкриття цього пам'ятника.)

Архівні документи СУА за час 60 років переслано до Центру Досліджень Історії Іміграції в Minneapolis, Minnesota.

На закінчення хочу заохотити усіх вас взяти участь в 31-й Конвенції СУА, котра відбудеться в травні 2017 року. Чотири Флоридські відділи є організаторами цієї конвенції. Наша членка Ліда Білоус буде головою конвенції.

Ми маємо website вже від 2009 року, повний новин й інформацій, вживайте його. Зоряня Гафткович є наш Webmaster.

Як бачите, я подала вам багато інформацій, а інспірації мусять вийти від нас усіх, а тоді ми зможемо взятися до інновацій!

Які перспективи СУА на майбутнє? Як бачите, за 90 років відбулися різні зміни в СУА, але вартості залишаються ті самі. Ми дальше помагаємо Україні й підтримуємо український дух в Америці.

На закінчення свята Леся Попель, заступниця голови відділу з великим відчуттям передала поему Зої Когут «Жінкам».

UNWLA BRANCH 98 CO-SPONSORS INFORMATIONAL PRESENTATION ON UKRAINE

On October 10, 2015, UNWLA Branch 98 (Holmdel/Middletown, NJ), in cooperation with the Monmouth County Library, Eastern Branch, co-hosted an informational presentation to acquaint community residents with current events in Ukraine. Branch President Nadia Jaworiw opened the event with a welcome to the audience, acknowledging the 90th anniversary of the founding of the UNWLA in 1925 and providing introductory comments about the event's featured speaker, Professor Alexander J. Motyl, Ph.D. of

Rutgers University-Newark.

In her introduction, Ms. Jaworiw explained that Alexander Motyl, in addition to being a professor of political science, is an accomplished historian, poet, writer, translator, and artist. She also noted that Motyl is a specialist on Ukraine, Russia, the USSR, and the author of ten non-fiction books as well as five novels, some of which would be available for review and purchase following the professor's presentation.

Professor Motyl's topic was **Ukraine: A Country at War with Russia**. He began his presentation by explaining that he enjoyed speaking before a non-academic audience and that his lecture would be analytic and not elementary. What followed was an extensive report of the events leading up to the

L-R: Victoria Mischenko, M. Orysia Jacus, Anna Krawczuk, Prof. Alexander Motyl, Nadia Jaworiw, Irene S. Krawczuk, and Luba Bilowchtchuk.

present so-called “frozen conflict” between Ukraine and Russia. Motyl expounded upon the annexation of Crimea, the in- surgent fighting in the Donbas, Ukrainian vs. Russian military might, the effect of sanctions and dropping oil prices on Russia’s economy, the need for military assistance to Ukraine, and on various other aspects of the ongoing conflict. Among other things, Motyl explained that the underlying motivation in this non-declared war was President “Putin’s desire to subordinate Ukraine.” The audience listened attentively, responding to his interesting presentation with a series of questions and opinions.

In closing the program, Ms. Jaworiw thanked Professor Motyl and also thanked the audience for their interest and active participation in discussing the timely and important subject that was the focus of his presentation. She also acknowledged Monmouth County Library, Eastern Branch, for facilitating and co-sponsoring the event, which gave members of Branch 98 and their guests an opportunity to meet with friends and neighbors residing in Monmouth County of New Jersey. Branch 98 also welcomed two new branch members, Helen Blyskun and Halya Lojko, at this time.

*Irene S. Krawczuk,
UNWLA Branch 98 Secretary*

Letters to the Editor

“Memories light the corners of my mind... memories of the way we were.”

As I read the memoir written on the occasion of the 70th anniversary of DP camps by Oleksandra Juzeniw [in the October issue of *Our Life* – OW], my mind raced with vivid memories of that past. I could see the fields where we, as children, played, the school we attended, and I was immediately taken back to the concerts, plays, and cultural life that were so quickly and under duress organized by the adults for the benefit of their children and the community. This article moved me deeply as I remembered my father, Oleksander Nahorniak, who, as part of the IRO, was among those who helped provide the basics for our camp.

Yes, we lived in rooms divided by sheets and blankets, but our parents made every effort to make certain that those turbulent times would still be organized and productive, while seemingly carefree for the children. Our parents sheltered us from the inner turmoil they were going through, not knowing what the future held, while safekeeping the traditions of the past. We were provided with a community full of love, culture, and a wealth of experiences that remain to this day.

Thank you for bringing back so vividly the memories of those times—though truly uncertain and worrisome, they were nevertheless happy ones for the children.

Myroslava Hrab

Dear editors!

I often read portions of *Our Life*, but I must admit that I read the September 2015 issue from cover to cover. For me, the highlights were the article by Lidia Slyzh on the Kyiv Mohyla Academy, “First to Respond in San Antonio, Texas” by Ivanka Olesnycky, Bohdan Futey’s review of Ukraine’s Constitution, and pani Juzeniw’s two articles about the DP camps and early immigrant life in New York City. Keep these coming!

I teared up reading the article “Prostrilenyi Sholom”—I felt I was with pani Farion, in the church. What great writing! And I love Ilona Sochynsky’s artwork—it was good to see it on the cover.

I will now start on the next issue.

Warm regards,

Irene Sawchyn

ВРАЖЕННЯ ВІД УКРАЇНИ

(липень 2015 р.)

(Закінчення)

Не забуду ще одного спогаду Тані, про її останню розмову з чоловіком:

«Коли він 28 липня зранку подзвонив, то ніби щось передчував, просив, щоб я дітей виростила, щоб за ним не побивалася. «Лишаю тобі дві копії себе, – сказав. – Головне, щоб тобі сил хватило виростити їх, поставити на ноги». Останнім часом відчувалося по голосу – тяжко йому було. Тепер я розумію, чому тяжко, бо бачиш і розумієш, що ти загинеш і не зможеш вернутися. Сказав, як сильно нас любить. Як він їхав, дала маленький «Новий Завіт». Він якось сказав: «Ти знаєш, Таня, я читаю постійно Біблію. Я поняв одне, що війни нам не міновать». І так і случилось.»

Марія Книш
на могилі
свого
чоловіка.

«Коли вони стояли на Корочуні, в оцепленні (зберігаю мову Марії Книш, вдови десантника 95-ої бригади Олександра Книша), я йому казала:

– Давай, ми якось тебе заберем.

А він відповів:

– Ти розумієш, я стою за вас, за дітей, щоб ви спокійно спати могли. Мине п'ять років, мене син питає: «Тату, де ти був, коли ми Україну просра...и?»

– Він був таким патріотом, і вірив, і казав: «Як я буду сину в очі дивитися?».

– Я вірю, що коли мені важко, він мені допомагає. Коли на мене істерика, сама на себе сержуся, а він приходить (у сні), тримає мене за руку і каже: «Жончик (ласкаве звертання від

«жінко»), тримайся. Ти повинна бити сильна. Я оборону тут тримаю, а ти тримай вдома.» І я до сих пор кажу: «Книшику, я тримаю оборону. І я доб'юся все, що повинна дати держава твоїм дітям». Я розумію так, еслі він положив найцінніше, що мав, життя за Україну, то держава повинна те, що він не встиг, дати його дітям.»

А я думаю, що зарплата в неї 1500 гривень на місяць (коло 70 доларів), пенсія по чоловіку – ще 1500. Живе в хаті свекрухи, за яку має тій платити рент. Чекає на обіцяну державою квартиру; найбільше допомоги наразі йде не від держави, а від волонтерів...

«Коли чоловік розмовляв зі мною востаннє перед смертю, ніби передчуваючи казав, що залишає мені найдорожче – дітей. Я молода, стану в 4 ранку, все наварю, тоді пішки 3 кілометри до автобуса – на роботу. А з роботи – знов автобус і пішки додому (гірше набагато зимою йти ці кілометри), а вдома – і кури, і город, – ділиться думками про своє життя Марія. – Я теж вдячна любій допомозі, бо це важко одній двох дітей ставити на ноги в селі, без свого житла. Але ми оптимісти, ми вірим, що все буде добре, і нам Бог помагає. Як я прошу в Бога терпіння, і щоб мені терпіння хватило, і здоров'я, і сил, щоб поставити діток своїх і виховати так, як повинно бути».

Розмовляю з семирічним сином Артемом – добре вчиться, ходить на карате, улюблена пісня «Воїни світла, воїни добра», з недитячим розумінням і завзятістю відповів на моє «Слава Україні!» – «Героям слава!». Тепер він з батьковими товаришами ходить на рибалку, вони помагають Марії чи картоплю викопати, чи щось інше на господарчі зробити. Попри всі труднощі життя йде...

«А ще півроку тому Марія була зовсім інакшою,» – розповідає волонтерка Лена. Час, відповідальність за дітей і небайдужість людей навколо допомогли жінці вийти з депресії.

Депресію я побачила в іншій сім'ї. Застиглий сум на лиці, ні усмішки, ні сліз. Ольга не хотіла нічого розказувати. В неї чоловік загинув в січні цього року. Семирічна донька Віка з радістю одягнула і коралі, і окуляри, і браслети, що подарувала їй моя донька Марія, з захопленням роздивлялась іграшки. Запитала Ольги, як вона з донькою.

*Донька полеглого
героя Віка Мазур з
подарунками від 137-
го Відділу СУА.*

Відповідь – перед нею не плачу, з нею я стараюсь бути веселою. Ще цікава деталь. Запитала мене: «Чи Ви знаєте, що я родом з Донбасу?» До кінця не розуміючи питання, відповіла: «Ви ж українка. Ваш чоловік загинув за Україну. Тому ми допомагаєм.» Вже потім Лена пояснила мені, що українська діаспора, на думку частини людей, допомагає тільки своїм, тим, кого в ДНР і ЛНР називають бандерівцями чи хунтою. Як ми можемо допомагати їй, коли вона – з Донбасу, а Донбас приніс війну в Україну... Як відрізняється ця її помилкова позиція від нахабної позиції частини переселенців, що вважають, що Україна зобов'язана забезпечити їх всім, а самі в той же час не відчують обов'язку працювати. Коли по дорозі до іншої сім'ї Марічка запитала волонтерок, чому жінка нам навіть не подякувала, ті пояснили – вона була шокована подарованою сумою грошей. Триста доларів. Вартість візиту святкування дня народження в ресторані для сім'ї з чотирьох чоловік в Америці...

Коли я дякувала Лені і Анні-Луїзі за те, що завдяки їм я познайомилася з трьома сім'ями і могла передати їм фінансову допомогу від нашого відділу СУА, а також за все, що вони зробили і роблять, вони дякували мені і всім людям, що допомагають постраждалим в цій неоголошеній війні, що відгукуються на їх пости в інтернеті. Без нашої підтримки, кожного – скільки хто може, вони не змогли б робити свою величезну роботу. Як я побачила – не обмежену ні часом, ні відстанями – тільки їх витривалістю.

Зліва: волонтер Анна-Луїза Полякова, вдова Ольга Мазур, волонтер Лена Власенко, Віка Мазур, Оріся Сорока.

Перебуваючи в Житомирщині і вносячи свій маленький вклад для допомоги Україні, я відчула себе частинкою великої спільноти людей, об'єднаних вірою в краще майбутнє. І, крім того, готових працювати для цього – хто виховуючи і піднімаючи дітей без загиблого батька, хто волонтером, напряму допомагаючи на передовій лінії і в мирній частині України, хто (хоч в Україні, хоч далеко від неї) передаючи кошти на добровільні фонди для потерпілих. Я побачила в Україні чесних, сильних духом людей. Їм зараз тяжко, їм потрібна наша допомога. Але вони вистоять. Бо з ними правда, і з ними Бог. Давайте, станемо рукою Бога, яка допомагає їм. Давайте, зробимо все, щоб усмішки на обличчях дітей, які втратили в АТО батька, були такими ж щирими і безпосередніми, як усмішки американських дітей. Незважаючи на втрату батька в АТО...

Відео з записом зустрічі з жінками полеглих в АТО і волонтерками можна знайти, набравши в youtube «житомирські зустрічі».

*Оріся Сорока,
секретар 137-го Відділу СУА, Кліфтон, Н. Дж.*

Correction. In the article “The 70th Anniversary of DP Camps” (page 19 of the October 2015 issue), the Blavackyj Theater actress and UNWLA member Nadia Sawczuk was incorrectly identified as Nadia Sawchenko. Our apologies for this oversight!

ВЕРЕСЕНЬ 2015

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. **Юрія і Анізи Мицак** складаємо 2,000 дол. Юрій і Аніза Мицак

В пам'ять дорогого брата **бл. п. Володимира Слижа** складаю 250 дол. на тривалий фонд ім. Володимира і Богданни Слижів.

Ярослава Панчук

ДАТКИ на “Зеновій Ониськевич – Шістдесят років в мистецтві. Ретроспектива – виставка”

3,000 дол. – Олег і Христина Саміленки

по 1,000 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки, Роман і Уляна Рондяк, д-р Александер і Дада Слоневські, Лідія Гайдучок, проф. Ярослав і Алла Лешко, Walter & Patricia Baransky, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк

по 500 дол. – Віктор і Ляриса Шевченки, Петро Рондяк

по 200 дол. – 113-й Відділ США, Dr. Michael & Ulana Kebalo George, Татяна Зінчук, Інна Лислов

по 100 дол. – Люба Фірчук, Аксел і Дарія Меркл, Юрій і Ольга Левицькі, Ілона Сочинська, Юрій і Олександра Раковські

75 дол. – Patricia I. McGarrigle

ДАТКИ на виставку “Українська діаспора. Художниці 1908-2015”

25,000 дол. – Союз Українок Америки

3,000 дол. – проф. Рената Голод і проф. Олег Третяк

по 1,000 дол. – Лідія Гайдучок, Ірина Куровицька, проф. Ярослав і Алла Лешко, Рома Шуган, Ярослава Мулик, 75-й Відділ США, 83-й Відділ США, Мирон і Ольга Гнатейки

по 200 дол. – 29-й Відділ США, 113-й Відділ США

100 дол. – Люба Фірчук

ДАТКИ на УМ

700 дол. – д-р Володимир і Анна Рак

284.25 – Мирон і Ольга Гнатейки

200 дол. – UNA Seniors Association

150 дол. – Юліян Охримович

по 100 дол. – Ірина Т. Рішко, Анна Ѓбур, Борис і Галина Гайди, Росалія Головка, д-р Наталія Коропецька, Ірена Новак, Olha Basarab-Ponos & Oleh Chmug, Роман і Мира Савицькі

80 дол. – Алла Черний

70 дол. – Роман Самокіш

60 дол. – д-р Юрій і Христина Крижанівські

по 50 дол. – Марія Зліг, Анна Макух, Валентина Чудовська

40 дол. – Ali Ganss

по 30 дол. – Василь Барабаш, Любомира Бойко, Орест Дутка, Надія Оранська, William & Elisabeth Barna

20 дол. – Luba Burrows

по 10 дол. – Волтер Чепіжак, Оксана Стельмах

5 дол. – Текля Гусак

З НАГОДИ

As a thank you to the Museum during the Colgate University visit the following donated \$100 – Kira Stevens, Carolyn Gwile and Micka Erley

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

In loving memory of my grandmother, **Ariadna Larychak Bach** I am donating \$2,000.

Alexa Chopivsky

В пам'ять **бл. п. Аріядни Лапіщак Бах** складаю 50 дол.

Арета Ворох

In memory of **Ludwig Bach** we are donating \$500.

Bill & Laryssa L. Courtney

В пам'ять **бл. п. Людвіга Баха** складаємо 500 дол.

Орест і Лідія Глют

В пам'ять **бл. п. Людвіга Баха** складаємо 100 дол.

проф. Ярослав і Алла Лешки

В пам'ять **бл. п. Людвіга Баха** складаю 100 дол.

проф. Зірка Воронка

В пам'ять **бл. п. Людвіга Баха** складаємо 100 дол.

проф. Рената Голод і проф. Олег Третяк

У світлу пам'ять нашої тети **бл. п. Ольги Гаєцької** складемо 250 дол.

Ігор і Богданна Чума

В пам'ять **бл. п. Ірини Сапар** складю 100 дол.

Марія Бакалець

In memory of my Aunt **Maria Korczewyj**, who was a long time member and supporter of the Museum, I am donating \$1,000.

Olesia Czap

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

ВИСТАВКА «УКРАЇНЬСЬКА ДІЯСПОРА: ХУДОЖНИЦІ, 1908-2015»

18 жовтня 2015 р. Український Музей в Нью Йорку.
Відкриття виставки «Українська діяспора: художниці 1908 – 2015». Промовляє Маріянна Заяць, голова СУА.
Перша зліва – Рената Голод, голова Управи Музею. Стоять мисткині, твори яких експонуються на виставці.

Галина Мазепа.
Три генерації.
1983, полотно,
олія.

Катерина
Кривчевська
Росандіч.
Гранд Канал,
Венеція.
1966, папір,
акварель.

Ярослава Ліля Кучма.
Еоніум чорний. 2014,
шерстяне підкання та
бавовняна основа.

Роксолана Лучаковська Армстронг.
Діти Чорнобиля. 1991,
папір, акварель.

Ярослава Геруляк.
Українка. б.д.,
керамічна скульптура.

Наталка Гусар.
Вбиваєш мене ніжно. 2004,
бавовняний картон, олія.

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки**

Вітаємо усіх наших спонсорів та добродіїв з найбільшим родинним святом в Америці – Днем Подяки! Нехай Господь Вас усіх благословить за добро, яке Ви чините українській молоді в Україні та українській діаспорі!

Dear Sponsors and Benefactors,

With gratitude we wish you all the best in the world on this greatest American family holiday – Thanksgiving Day! May God Bless you and your families for all the good that you are doing, especially for the Ukrainian youth in Ukraine and the Ukrainian Diaspora. God Bless!

Veterans Day – November 11, every year.

Remember a veteran! Thank an American veteran for his and her service! Thank them for protecting us here in the USA, so that we can live in freedom, democracy and peace.

Анна Кравчук, почесна голова СУА,
член Комісії Стипендій СУА.

**Запрошуємо загостити до нас за домовленням телефоном 732-441-9530,
будь ласка залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net**

В ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять бл. п. Анни Максимович, колишньої голови 43-го Відділу СУА, на потреби Стипендійної Акції СУА, зложили:

по 100 дол. – 43-ий Відділ СУА та Ольга Бохна, Філадельфія, Па.

Замість квітів на свіжу могилу та вшановуючи пам'ять бл. п. Таїсси Децик Мелешко (з роду Осінських), довголітньої вільної членки СУА, як додаток до тривалого Меморіального фонду імені Почесної членки СУА, бл. п. Наталії Осінської Чапленко (при Стипендійній Акції СУА), через 98-ий Відділ СУА, зложили 650.00 дол: 300 дол. – Бернارد, Анна та Мирон Кравчуки; по 100 дол. – Надія Яворів, Юрій та М. Оріся Яцусі;

по 50 дол. – Марія Василькевич Рипан, Зенон та Ольга Савчуки;
по 25 дол. – Tom and Nicole Knell, Irene Zabytko.

Родина Дециків та сестри Анна Кравчук та Марія Полянська складають щиру подяку.

ПОЖЕРТВИ

від 15 ВЕРЕСНЯ до 5 ЖОВТНЯ 2015 р.

450 дол. – 83-ий Відділ СУА;
по 330 дол. – Alex I. Khowaylo, Наталія О. Троян (108);
по 220 дол. – Mary Ellen Koalchic, Bohdan & Carol Milan;
150 дол. – Eugene and Lana Babij (106);
100 дол. – Оксана Салдит (49);
50 дол. – Alan & Marta Polack (115);
40 дол. – Ольга Коваль (24).

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

A REFRESHER ON MANAGEMENT OF SKIN INJURIES

by Ihor Magun, MD, FACP

Cuts happen when you least expect them.

Most cuts, referred to as lacerations in the medical field, are minimal and need no professional intervention. However, there are times when cuts absolutely require medical attention. How can you tell when your cut necessitates a trip to the doctor or the emergency room?

Wound assessment is the first step in the process. Where is the location of the injury? What is its depth and what is the cut's type—jagged, straight, abraded, or torn? Was the injury with a household item like a knife or with an unknown object? This information may determine whether a professional consultation may be needed.

All wounds should be washed with water. Tap water is perfectly fine. If your assessment shows only a minor injury, the affected area should be covered with a bandage, preferably with moist occlusion, which permits better healing and includes any over-the-counter antibiotic ointments. However, petroleum jelly has also been used and has been deemed just as effective.

If you do feel the need for professional medical attention, it is always advisable not to wait with injuries: the sooner the injury is addressed, the quicker it will probably heal. If stitches are necessary, the guidelines are as follows: if the wound is clean, it is reasonable to suture within six to twelve hours. Injuries to the head or face can be sutured up to twenty-four hours later. The longer time frame for lacerations to that body part is due to the extensive blood supply to the head and face, which benefits healing. But just as with other wounds, never put off having this laceration addressed. Remember, the clock starts when the cut occurs and there may be unforeseen delays before the injury is treated. It is best to give yourself plenty of time to reach the location for medical attention and allow for any waiting time until you are seen.

Not all lacerations require sutures or are amenable to be sutured. There are cases when

staples work just as well, and the use of medical glue is effective when lacerations are linear and can be easily aligned. Most bite wounds are not sutured, but all of them require medical attention and almost always oral antibiotics.

What about tetanus? Tetanus vaccine is a deactivated toxin that is administered to prevent tetanus, also referred to as lockjaw. This disease is potentially deadly, but because the vaccination is routinely administered in the United States, this complication is rare. Deep puncture wounds are most susceptible to a tetanus infection.

The tetanus series is administered in infancy and is given together with diphtheria and pertussis. After completing what is referred to as the primary series, booster shots in adults are administered every ten years, usually in the form of only tetanus and diphtheria (Td). Because of issues of lower immunity with pertussis with the aging population, it is recommended to substitute Td with one dose of Tdap—tetanus, diphtheria, and pertussis. Tdap is administered only once after age nineteen.

If a tetanus shot is needed during pregnancy, Td should be administered. If there was a completed primary vaccination series and there is a low risk of a tetanus infection, Td should be delayed until the postpartum period.

If you do not recall your last tetanus injection and you have a deep cut or puncture wound, it is best to receive the booster dose. Be certain to keep a record of this booster and the actual type. Remember, Tdap can only be administered once after age nineteen as a booster dose.

Hopefully, no one will have any lacerations or injuries, but armed with the above information, you would know exactly what to do if one were to occur. Remember, never ignore any wound that you feel just does not “look right,” and though the time frame for suture placement is several hours, never wait too long. The best healing occurs when wound injuries are addressed in a timely fashion.

ATTENTION AUTHORS

Please send in your submissions, questions, and suggestions in Ukrainian or in English to the email address printed on the front inside cover of *Our Life*:

unwlaourlife@gmail.com

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

Мурка і Ласка

Гонорова киця Мурка, обминаючи мокрі від ранішнього дощику доріжки, щоб лапки не забруднити, пройшлася з гордо піднесеною головою попри собачку Ласку. Пройшлася так, ніби й не помітила в декілька разів більшу за неї Ласку. А Ласка так чекала тої хвилини, коли Мурка нарешті зрозуміє, що вона, Ласка, не ворог їй, а приятель, адже живуть в одному домі. То чому не подружитися? Правда, Мурка здебільшого перебуває в будинку, там і ночує, а Ласка всі дні і ночі перебуває на широкому подвір'ї. Така в неї робота – охороняти всіх. В будинку буває зрідка, коли діти приходять з школи та садочку. Коли надворі погана погода, то кличуть Ласку до хати, щоб погратися з ними. Ласка не один раз запрошувала до забави Мурку, але гонорова киця тільки порскала на неї і погрозувала лапкою з висуненими гострими кігтями.

Діти теж дивувалися поведінці Мурки. Звідки в неї такий гонор? Адже, здавалось би, Ласка мала більше право хизуватися собою, бо була собачкою з славнозвісної породи лабрадорів, але до всіх була привітною і доброю. Тому й носила ім'я – Ласка.

Наступили прохолодні дні осені з частими дощами, темними ночами. Мурка майже не виходила з хати. Але якось, коли з-за сірих хмар виглянуло усміхнене Сонечко, Мурка вийшла на подвір'я садиби. Ніби ненароком заглянула в повітку до Ласки і застигла на мить, здивована побаченням. Біля Ласки вовтузилися, тихесенько попискуючи, малесенькі цуценятка. Якби Мурка вміла рахувати, то нарахувала б їх рівно десять.

«Нівроку собі, – подумала киця, – як їх там багато! Але як вона собі, ота Ласка, дасть раду з тією дітворою? А тут ще й холодні дні і ночі тільки почалися, а ще зима попереду. Ну-ну!» Але тут її голівкою пробігла інша думка, що це не її справа і турбота.

А осінь брала своє. Одного дня після декількох днів з лагідною погодою перед обідом зв'язвся сильний буревій з дощем та снігом. Темно стало, як вночі. Мурка, влігшись на вікні теплої хати, примруженим оком спостерігала за збиточними поривами буревію. Раптом до її вух, а коти володіють винятковим слухом, донісся ледь чутний писк. Мурка тривожно глянула в сторону повітки, – вона зрозуміла, що Ласка не в силі обігріти всю оту велику ватагу своїх діточок. Стрибнула з підвіконня, прибігла до дверей і голосно занявкала, драпаючи двері, – просила випустити її надвір. Вдома була, на щастя, наймолодша п'ятирічна Маланочка, яка в той день не пішла в садочок, бо мала невеличку нежить.

Маланочка покинула свій пластилін, з якого любила виліплювати свої іграшки, швиденько відчинила двері і так же швидко закрила їх, переборюючи холодний порив вітру.

Мурка прошмигнула швиденько під повітку і притулилася своїм теплим тілом до цуценят. Тепер цуценята були обласкані теплом з усіх сторін. Ласка з вдячністю лизнула Мурку теплим язичком, а Мурка сама здивувалася собі, що за своєю звичкою не пирснула і не випустила гострі кігті з пушистих лапок.

Через деякий час крізь вітровий почувся гуркіт автомобіля. То господар дому примчав з роботи, щоб рятувати Ласку і її діток від негоди. Господар постелив в утеплених сінях килимок і переніс туди цуценят.

Тієї ночі Маланочка була здивована, що киця Мурка не прийшла до неї в ліжечко, щоб промуркотіти їй колискову. А коли вранці побачила Мурку, до якої, як до мами Ласки, горнулися цуценята, ніжно погладила долонькою і Мурку, і Ласку, і кожне цуценятко, які ще не мали своїх імен. Але, нічого, вона з братиками і сестричкою обов'язково придумують їм щонайкращі імена.

Загадки

Садки, ліси роздягає,
Землю золотом вкриває:
Стелить її теплу постіль,
Щоб не мерзла взимку.
Відгадайте, хто це? .....

Відлетіли журавлі
І ведмідь в барлогу зліз,
Часто – дощ, а часом – сніг
Капає з дахів і стріх.
Почорніли ліс і сад,
Прийшов місяць .....

Ані рук, ні ніг не має
А ворота відчиняє,
Листям в лісі шелестить.
А розгубишся на мить,
Шапку з голови зриває.
Стежки снігом замітає.
Злий – узимку, добрий – літом.
Відгадайте, хто це? .....

Відгадки.

1. Осінь.
2. Листопад.
3. Вітер.

Малюнки автора.

Святослав Левицький.

Св. п. Ева Зеленко

Довго буде нам бракувати енергії та організаторського хисту довголітньої голови нашого 29-го Відділу СУА Еви Зеленко.

Народилася в родині Анни і Стефана Гуликів на Львівщині, пережила дитиною Другу світову війну і переслідування батьків советською владою, втечу і табори біженців в Німеччині. Врешті в 1949 році у віці 10 років приїхала з родиною до Чикаго. Вивчивши скоро американську мову, допомагала батькам пристосуватися до життя на новому місці. Продовжувала навчання, але після двох років коледжу треба було присвятити час вихованню дітей – Дарії, Юркові і Петрові. Коли діти підросли, повернулася на студії, які закінчила ступенем бакалавра і працювала в адміністрації уряду повіту до виходу на пенсію.

Членкою 29-го Відділу СУА стала вже в 1970-му році. Виповнила своє життя родиною і громадською працею. Підкреслювала важливість контактів з американськими організаціями, поширювала там інформації про Україну і дбала, щоб всюди були інструкції українською мовою. Підтримувала вимінні програми з Україною і старалася там творити осередки зайнятості на основі знання тієї ділянки в американській професійній праці. Була в управі Чикагського Відділу УККА довгі роки, де їй довіряли і високо цінили працьовитість. Мала багато зацікавлень. Доповнювала своє знання з історії України, з проблематики американського суспільства, а також з мистецтва і захочувала новоприбулих мистців з України включитися в американські професійні організації. Радо брала участь у розмовах на різні теми, бо мала веселу і толерантну вдачу.

Приємність справляли їй подорожі, особливо, коли мала нагоду відвідувати родину доні Дарії в Лондоні, опісля в Австралії і втішатися внуком Максимом.

Пам'ятаємо великий вклад праці Еви у підготовці і переведенні відзначення 50-літнього ювілею існування нашого 29-го Відділу СУА, короною якого був величавий бенкет з участю громади.

Усі цінили Еву за її працьовитість та

обов'язковість, бо в неї не було слова “не можу”. Сумує за Евою її родина, а теж ціла українська громада Чикаго, передовсім посестри-союзники 29-го Відділу СУА. Вічна Їй Пам'ять!

Св. п. Марія Чижик

Добрі батьки, Стефанія та Онуфрій Погорецькі, наділили свою одиначку гарним ім'ям Милослава Марія, але в численній родині та між приятелями вона була знана як Пуся. Ді-

точі роки у Львові захмарила нещадна хвороба шкарлятина, яка пошкодила Пусі зір і дещо слух. Це створювало перешкоди ціле життя, які вона поборювала з подиву гідним завзяттям і сильною вірою в Божу поміч.

Покинувши рідний край у вирі 2-ої світової війни та після юнацьких літ у таборах переміщених осіб (з відзначенням здала матуру в Міттенвальді), прибула з батьками до Чикаго, де прожила 65 літ.

Вийшла заміж за професора музики Володимира Чижика, який став її очима. Він вірно підтримував Пусю у всіх її починах, описував побачене в подорожах в різних країнах світу. У віці сорок років пішла на дальші студії, які закінчила бакалявратом, а після того ще й на студії права. Мала дуже добру пам'ять та великою допомогою в студіях були книжки у звукозаписах і добровольці з асоціації для незрячих, які для неї читали. Здобула приязнь професорів, які подивлялися її завзяття і жадобу до науки.

Дуже любила товариство і, крім довголітнього членства в Пласті, в курені “Перші Стежі”, приступила до нашого 29-го Відділу СУА. Всюди старалася бути повноцінним членом – брала участь у дискусіях, приготувляла печиво і по можливості допомагала в різних наших проєктах.

Великим ударом для Пусі була смерть чоловіка Влодка. Слідувала депресія, яка її теж не поконала. Любила їздити до оперного театру, дискутувати про політику, допомагала родині, яка приїхала з України. Будемо пам'ятати Пусю, як сильну особистість, цікаву і приємну товаришку, щедру на громадські цілі, її запал до науки і сильну волю.

“Тихо спи, без тривоги, тут є Бог...”

MASHA ARCHER

'*maria muchin*'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Meet Masha in the San Francisco
Opera Gift Shop
Friday September 11
thru Sunday December 13
Open during all performances
San Francisco Opera
301 Van Ness Avenue
San Francisco, CA
(415) 864-3330

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Roma Shuhan	– 1st Vice President
Christine Boyko	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Roksolana Misilo	– 4th VP – Public Relations
Iryna Buczkowski	– Recording Secretary
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Zoriana Haftkowycz	– Communication/Media Secretary
Oksana Antonyuk	– Treasurer
Vera N. Kushnir	– Financial Secretary
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large
Oxana Dats	– Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Lidia Bilous	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Chryzanta Hentisz	– Arts and Museum Chair
Maria Polanskyj	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Ola Movchan Novak	– Members-at-Large Chair

REGIONAL COUNCILS

Vera Andrushkiw	– Detroit
Halyna Henhalo	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Xenia Rakowska	– New Jersey
Dozia Krislaty	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Gloria Horbaty	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Co-Liaisons for Branches-at-Large
Olya Czerkas	

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Maria Tomorug	– Member
Renata Zajac	– Member
Jaroslawa Mulyk	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Editor-in-Chief of <i>Our Life</i>
Olesia Wallo	– English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM
222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Взори до вишивання Ірини Сенюк – серія 7, ст. 12 .
Embroidery designs of Iryna Senyk. Series 7, pg. 12.